

॥*॥ अथ श्राद्धविवेकप्रारम्भः ॥*॥

अथ श्राद्धविवेकस्य विषयानुक्रमणिका प्रारभ्यते ।

विषयाः	पत्रांकाः पृष्ठाङ्काः ।
अथ प्रथमपरिच्छेदः १.	
मंगलाचरणम् । श्राद्धरूपभेदाः	... १ १
नित्यादिश्राद्धानां लक्षणम् ।	... १ १
श्राद्धारंभे संकल्पोद्धारणम्	... २ १
श्राद्धप्रयोगे प्रथमतः कर्तव्यविवेकः	... १ २
एकोद्दिष्टश्राद्धसंकल्पः तत्र कर्तव्यादिनिर्णयः	... ५ १
तीर्थश्राद्धे विशेषः आमश्राद्धे पिण्डादिनिर्णयः	... ९ २
दंपतिपूजनविचनम् । वृषोत्सर्गकपिलादाननिर्णयः	१० २
पुत्रसंस्कारकर्मण्याभ्युदयिकश्राद्धनिर्णयः	... १५ १
प्रेतत्वविमुक्तिहेतुकाद्यश्राद्धादिविवेकः	... १६ १
तत्र सपिण्डनविषये विवेकः	... १ १
अथावश्यकश्राद्धकालाः	... १७ २
श्राद्धे प्रशस्तब्राह्मणाः निषिद्धब्राह्मणाः	... २४ २
प्रशस्तकुशाः निषिद्धकुशाः तिलाः जलम् अर्घ्यपात्राणि	२६ १

विषयाः	पत्रांकाः पृष्ठाङ्काः ।
गन्धादिपंचकम् । विहितपुष्पाणि निषिद्धपुष्पाणि । धूप	
द्रव्याणि । निषिद्धधूपाः । चक्षुः	... २६ २
तांबूलोपकरणानि । श्राद्धदेशे संनिधापनीयानि वस्तूनि	
श्राद्धदेशादपसारणीयानि वस्तूनि	... २७ १
श्राद्धे विहितानि हविर्द्रव्याणि मांसानि	... २ २
मत्स्याः । शाकाः । फलानि ।	... २८ १
कन्दाः व्यञ्जनसंस्कारकद्रव्याणि । लवणानि तैलम् ।	
श्राद्धे विहितद्रव्याणि	... २ २
श्राद्धे निषिद्धद्रव्याणि	... २९ १
अथ द्वितीयपरिच्छेदः २.	
अधिकारिनिरूपणम्	... ३० १
औरसादयः पुत्राः पुत्राभावे पौत्रादयोऽधिकारिणः	... २ २
श्राद्धेऽनधिकारिणः । उदकदानाद्यनर्हाः	
मरणात्पूर्वं कर्तव्यम् । प्रथमप्रक्रिया	... ३३ ३

श्रा. वि.

॥ १ ॥

विषयाः

पत्रांकाः पृष्ठाङ्काः ।

मरणादनंतरं कर्तव्यम्	...	...	३३	१
पतितापविद्धादीनामुदकक्रियानिवेधः	...	...	३४	२
मृतस्य प्रथमदिनविधिः	...	...	३५	१
द्वितीयादिदिनविधिः ।	...	...	३६	१
अस्थिसंचयनविधिः	...	...	३७	१
अशौचान्तदिनकृत्यम्	...	...	४१	२

अथ तृतीयपरिच्छेदः ३.

एकादशाहविधिः	...	...	४२	२
वृषोत्सर्गप्रयोगः	...	...	४३	२
कपिलादानम्	...	...	४९	१
एकादशाहश्राद्धप्रयोगः	...	...	५०	२
अन्नोदककुंभदानम्	...	...	५६	२

इत्युक्तमणिका ।

विषयाः

पत्रांकाः पृष्ठाङ्काः ।

मासिकश्राद्धप्रयोगः	...	...	५७	१
सपिण्डनश्राद्धप्रयोगः	...	...	६१	१
अवीरायाः सपिण्डकर्तृकषोडशश्राद्धविधिः	...	...	७३	२

अथ चतुर्थपरिच्छेदः ४.

अथ अपात्रकैकोद्दिष्टश्राद्धप्रयोगः	...	...	७७	१
मातृश्राद्धप्रयोगः	...	...	८१	१
स्त्रीकर्तृकश्राद्धप्रयोगः	...	...	८४	२
अपात्रकपार्ष्णश्राद्धप्रयोगः	...	...	८६	२
अथाभ्युदयिकश्राद्धप्रयोगः	...	...	९३	१
नित्यश्राद्धप्रयोगः	...	...	१००	२
ग्रंथसमाप्तिः	...	...	१०२	१

अनु०

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः॥अथ श्राद्धविवेकः प्रारभ्यते॥प्रसीदतुसनोहरिस्त्रिदशवैरिसीमंतिनीनवीनविधवाजन
 व्रतविधानदीक्षागुरुः ॥ यदीयपदपंकजस्मरणवीतसर्वेनसःपुनर्भवगतागतंजहतिवीतमोहाबुधाः ॥१॥
 चिरन्तनानेकनिबन्धसिद्धःसुसंप्रदायानुगतःस्फुटार्थः ॥ नत्वाहरिरुद्रधरेणसम्यग्वितन्यतेश्राद्धविवेक
 एषः॥२॥श्राद्धंनामवेदबोधितपात्रालम्भनपूर्वकप्रमीतपित्रादिदेवतोद्देश्यकोद्रव्यत्यागविशेषः । तच्छ्रा
 द्धमिहस्वरूपभेदेतिकर्तव्यतामन्त्रनिर्णयविहितनिषिद्धदेशकालद्रव्यब्राह्मणादिकथनेनविविच्यते । त
 त्रादौसंक्षेपतः स्वरूपभेदः कथ्यते । तत्र बृहस्पतिः ॥ नित्यंनैमित्तिकंकाम्यंवृद्धिश्राद्धंतथैवच ॥
 पार्वणंचेतिमनुनाश्राद्धंपञ्चविधंस्मृतम् ॥ एतद्विवृतंभविष्यपुराणे ॥ अहन्यहनियच्छ्राद्धंतन्नित्यमिति
 कीर्तितम् ॥ वैश्वदेवविहीनंतदशक्ताबुदकेनतु ॥ एकोदिष्टंतुयच्छ्राद्धंतन्नैमित्तिकमुच्यते ॥ तदप्यदैवं
 कर्तव्यमयुग्मान्भोजयेद्विजान् ॥ कामायविहितंकाम्यमभिप्रेतार्थसिद्धये ॥ पार्वणेनविधानेनतदप्युक्तं
 स्वगाधिप ॥ बृद्धौयत्क्रियतेश्राद्धंवृद्धिश्राद्धंतदुच्यते ॥ सर्वप्रदक्षिणंकार्य्यपूर्वाह्नेतूपवीतिना ॥ अमा
 वास्यांयत्क्रियतेतत्पार्वणमुदाहृतम् ॥ क्रियतेवापर्वणियत्तत्पार्वणमितिस्थितिः॥ अत्रनैमित्तिकपदेन

श्राद्ध-

॥ १ ॥

षोडशप्रेतश्राद्धान्यपिसंगृह्यन्ते । एकोदिष्टरूपत्वात्तेषाम् ॥ पार्वणपदेनगोष्ठीश्राद्धाद्यपिस्मृत्यन्तरेणोक्तंसंगृह्यते । तेषांसर्वेषांपार्वणविधिनाविधानात् । अत्रयद्यपिपर्वणिभवंपार्वणमिति व्युत्पत्तिः । तथापि व्युत्पत्तिमात्रमिदम् । वस्तुतोदेवश्राद्धपूर्वकषट्पुरुषश्राद्धंपार्वणम् । अतएवक्षयाहेपार्वणंकुर्वन्नधोऽधोयातिमानवः इतिश्राद्धंनिषिद्धय अहन्येकादशेप्राप्तेपार्वणंतुविधीयते इत्यादिस्मृतिषु देवश्राद्धपूर्वकषट्पुरुषश्राद्धविषयतयैवविधिरुपपद्यते । अन्यथापर्वव्यतिरिक्तकालेपार्वणस्यासम्भवाद्विधिनिषेधानुपपत्तिः । स्मृतिसारमहार्णवहलायुधकल्पतरुपितृभक्तिषुस्मृतिनिबन्धेष्वपिऔरसक्षेत्रजाभ्यांसाग्निकाभ्यामृताहेपार्वणंकर्तव्यमितियल्लिखितंतदपिसंगच्छते । अन्यथातद्वचनमसंभवादयुक्तमेवस्यात् । लोकेऽपिचप्रामाणिकास्त्वपरपक्षीयप्रतिपदादिश्राद्धेष्वपिपार्वणपदंप्रयुजते । श्राद्धारम्भेप्रथमंश्राद्धीयद्रव्यसेकः । नाप्रोक्षितंस्पृशेत्किंचिच्छ्राद्धेदैवेचकर्मणीत्यत्रनस्पृशेन्नदद्यादित्यर्थः ॥ अनेनवाक्येनप्रोक्षणप्राप्तौ तत्पुण्डरीकाक्षोच्चारणेनेतिक्वचिन्निबन्धेलिखितम् । पुण्डरीकाक्षस्मरणेनेतिक्वचित् । तत्रशंखचक्रधरंविष्णुंद्विभुजंपीतवाससम् । प्रारम्भेकर्मणांविप्रपुण्डरीकंस्मरेद्धरिमितिमूलवाक्यम् ।

वि०

॥ १ ॥

यद्यप्यत्र स्मरणमेव विहितमस्ति । तथाप्युच्चारणस्य स्मरणपूर्वकतयोच्चारणे स्मरणमायात्येवेत्यविरोध ए
 वेत्याचारानुगृहीतमुच्चारणं क्रियते । तत्राविरुद्धफलकीर्तनमपि क्रियतेऽस्मत्संप्रदाये । तेन पुण्डरीकाक्षः
 पुनात्वित्युच्चार्यद्रव्यसेकः । ततः संकल्पः । तत्राद्यपार्वणश्राद्धमहं करिष्ये इति पितृभक्तौ संकल्पः । अ
 स्मत्संप्रदाये तु तिथ्युल्लेखपूर्वकः पित्रादीनां प्रत्येकं गोत्रसंबन्धिपदानामनुकीर्तनपूर्वकः संकल्पः क्रियते ।
 तत्र नामगोत्राद्युच्चारणपूर्वकः संकल्प इति युक्तः पक्षः । तथा हि । नान्दीमुखे विवाहे च प्रपितामहपूर्वकम् ॥
 वाक्यमुच्चारयेत्प्राज्ञो ह्यन्यत्र पितृपूर्वकम् इत्यनेनानुपूर्वी विशेषस्य कथनात् सामान्यतः पित्राद्यानुपूर्वी
 प्राप्यते । सानियम्यते । अत आनुपूर्व्या उच्चारणं प्राप्तम् । गरुडपुराणादौ श्राद्धप्रयोगलेखने पित्राद्युच्चा
 रणवाक्यं स्फुटमेव । तत्तत्तिथिविशेषादेः श्राद्धे प्रयोजकतया देशकालोत्कीर्तनमपि युज्यते । तथा च अ
 द्यामुकमासीयामावास्यायाममुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणाममुकगोत्राणां
 मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धमहं करिष्ये इत्येवं संकल्पः कर्तव्यः ।
 अतएव पितृभक्तावेकोद्दिष्टश्राद्धे नित्यश्राद्धे चास्मल्लिखितक्रमेणैव संकल्पवाक्यं लिखितम् । ततो गायत्री

जपः । तत्र उपविश्य जपेद्धीमान् गायत्रीं तदनुज्ञया । यद्यपि वारसंख्या न श्रूयते । तथापि स्थानान्तरी
य गायत्री जपादौ प्रायशो वारत्रयाभिधानेनात्रापि वारसंख्या कांक्षायां सैवोपतिष्ठति इति प्रमाणिकाचारोपष्ट
म्भेन वारत्रयजपः । जपे च विशेषः । केचित् प्रणवव्याहृतिरहितां शुद्धामेव गायत्रीं जपन्ति ॥ केचित् प्रण
वव्याहृतिपूर्वाजपन्ति । तत्र द्वितीयः पक्षो युक्तः । तथा हि । प्रणवः पूर्वमुच्चार्यो भूर्भुवः स्वस्ततः परम् । गायत्री
प्रणवश्चान्ते जपो ह्येवमुदाहृतः ॥ इति योगियाज्ञवल्क्यवाक्येन गायत्रीजपविधाने सर्वत्र प्रणवव्याहृतिपू
र्वकतया व्यवस्थापितत्वात् । न चान्नोत्सर्गानन्तरं सप्रणवां सव्याहृतिकां गायत्रीं जपेदिति कात्यायन
सूत्रेण प्रणवव्याहृतिसाहित्याभिधानादन्यत्र तयोरसाहित्यं पर्यवस्यतीति वाच्यम् । वाक्ययोर्भिन्नवक्तृ
कत्वात् । तथा हि । प्रथमं गायत्रीजपविधायकं ब्रह्मपुराणवाक्यम् । द्वितीयं जपविधायकं कात्यायनसूत्र
म् ॥ एककर्तृके च विधाने विशेषविधिः शेषनिषेधाभ्यनुज्ञाफलको भवति । पुराणे सर्वशाखाप्रत्ययमेकं
कर्मेति न्यायात् । योगियाज्ञवल्क्यविहितप्रणवव्याहृतिसाहित्यस्यावश्यकोपस्थितेश्च । न च तत्साहि
त्यस्यावश्यकोपस्थितौ कात्यायनसूत्रे तत्साहित्याभिधानमनर्थकमापद्येतेति वाच्यम् । कात्यायनसूत्रं

कल्पः ॥ कल्पे च न्यायलभ्यस्यप्रमाणान्तरसिद्धस्यचार्थस्यैकीकृत्याभिधानम् । तेनतत्साहित्येसूत्र
 स्यानुवादकता परिभाषावाक्येनैवसाहित्यप्राप्तेःसिद्धत्वात् । तस्मात्प्रणवव्याहृतिसहितायाएवगाय
 त्र्याःप्रथममपित्रिर्जपः । सुग तिसोपानेत्रिरिति स्फुटमेवोक्तम् । तत्रदेवताभ्यइतित्रिर्जपः । तत्रापिसं
 प्रदायभेदः । देवताभ्यःपितृभ्यश्चमहायोगिभ्यएवच ॥ नमःस्वधायैस्वाहायै नित्यमेवनमोनमःइति
 वाजसनेयिभिःपठ्यते । नमःस्वधायैस्वाहायै नित्यमेवभवंत्वितितुसामगैःपठ्यते इति ॥ केषांचिद
 विभागः । केषांचिद्वैपरीत्येनविभागः ॥ तत्रास्माकंप्रथमःपक्षः । तत्रोपदेशएवशरणम् । ततआसनो
 त्सर्गःसनिर्विवादः । ततआवाहनम् । तत्रापात्रकेऽपिश्राद्धेविश्वान्देवानहमावाहयिष्येपितृनहमावाह
 यिष्यइतिप्रश्नः क्रियतइतिसम्प्रदायः । ततोऽर्घकरणम् ॥ तत्रशन्नोदेवीरितिजलप्रक्षेपः । तिलो
 ऽसीतितिलप्रक्षेपः । तत्रस्वाहान्तोयमन्त्रोवाजसनेयिभिः पठनीयः कात्यायनैश्च । वाजसनेयिकल्पे
 कात्यायनसूत्रेस्वाहान्तस्यैवोपदेशात् । नचलिपिमात्रमत्रशरणम् । परंपरासिद्धत्वादुपदेशस्य । गुणि
 सर्वस्वनाम्नि मन्त्रव्याख्यानग्रन्थेपित्र्युद्देश्यकतयास्वधान्तोयमन्त्रइतिभ्रमो हेयः । कात्यायनसूत्रे

स्वाहान्तस्यैवोपदेशादित्यभिधानेनोपदेशस्यपरंपरासिद्धतयास्थैर्यात् । अत्रपवित्रोपरिजलानन्तरंवा
जसनेयिनः केचिद्वदति । सामगानामुदकांतरदानमेतदितिकृत्वानेतिकेचिद्वदति । तत्रदत्तदभोदके
हस्तेविप्रेभ्यश्चपृथक्पृथगितिवायुपुराणवाक्यंप्रमाणम् । नियामकाभावादितिसर्वेषांयजुर्विदामपिजला
न्तरदानमुचितम् । ततो यादिव्याइति पाठः । तत्र आपःशिवाःस१७स्योनासुहवाइत्यत्रकेचित्प्रथमं
तालव्यशकारंपठन्ति । केचित् ॐकारशून्यंदन्त्यमेवसकारंपठन्ति । तत्रयजुर्विदाओंकारसहितोदं
त्यसकारः पठनीयः । यजुर्वेदीयत्वादस्यमंत्रस्य दंत्यसकारोपदेशस्थैर्यादिति । ततोऽर्घोत्सर्गः । तत्रो
त्सर्गवाक्येप्रथमं युष्मत्पदोच्चारणम् । ततोदेयद्रव्योच्चारणम् । असावेषतेऽर्घइतिकात्यायनेनानुपूर्वीवि
शेषोपादानात् । तथाचएषवोहस्तार्घएषतेहस्तार्घ इतिवा वाक्यम् । ततः पित्राद्यर्घपात्राणान्युब्जीकर
णम् । तत्रप्रपितामहार्घपात्रस्थमवशिष्टजलादिपितामहार्घपात्रेकृत्वातदपिपित्रर्घपात्रेकृत्वा ॐ पितृभ्यः
स्थानमसीति एकदैवपात्रत्रयस्याधोमुखस्थवामप्रदेशेऽवस्थापनम् । केचित्प्रथमंपितृपात्रंन्युब्जीकृत्य
तदुपरिपितामहपात्रंतदुपरिप्रपितामहपात्रंन्युब्जीकुर्वति । एतत्तुनमनोरमम् । पितृभ्यःस्थानमसीति

न्युब्जं पात्रं निदधातीति कात्यायनेन त्रयाणामेकदैवस्थापनविधानात् । ततो गंधादिदानम् । पा
त्रपक्षे प्रत्येकं तत्प्रतिपादनम् । ततो जलादिना चतुष्कोणमंडलकरणम् । अत्र मंडले दिगुपक्रमनिय
मः प्रमाणाभावान्नास्ति । ततो जले आहुतिद्वयहोमः । तत्राग्नेव्यं जनयोगो न कर्तव्यः । उद्धृत्य
घृताक्तमन्नं पृच्छत्यग्नौ करिष्येति अत्र घृताक्तान्नमात्रस्य विधानात् । जुहुयाद्व्यंजनक्षारवर्जमन्नं ततो जले
इति विष्णुपुराणीयवाक्यान्तरे निषेधाच्च । ततो भूस्वाम्यन्नदानम् । ततो हुतशेषप्रक्षेपः । पात्रेषु ततः
प्रत्येकं परिवेषणम् । ततो मधुवाता इत्यादि ऋक्त्रयपाठः । मधुमधुमध्विति च पाठः अत्र बहूनां मधुमधुम
ध्विति मन्त्रपाठस्यानाचरणम् । तत्रास्मन्मते अन्नं मधुमयं कृत्वामधुवाताभिर्मन्त्रितमिति यमवाक्ये मधु
वाता इति पदस्य मधुप्रकाशकमन्त्रोपलक्षणपरत्वान्मधुनक्तं मधुमान्न इति ऋग्द्वयोपस्थापकत्ववन्मधुम
धुमध्वित्यस्याप्युपस्थापकत्वम् । मधुप्रकाशकत्वस्य तुल्यत्वात् । अतएव सुगतिसोपाने सर्वश्राद्धप्र
योगेऽन्नावसरे मधुमधुमध्विति च सर्वत्र लिखितम् । अत्रान्नोत्सर्गानन्तरं गायत्रीमधुवाता इत्यादि जपस्त
तोऽन्नहीनपाठ इति सुगतिसोपानादौ भवशर्मप्रतिहस्तकग्रन्थे क्रमः । अन्नोत्सर्गानन्तरमन्नहीनपाठस्त

तोगायत्रीमधुवाताइत्यादिपाठइतिपितृभक्त्यादौक्रमः । तदनयोःक्रमयोर्विकल्पएव । सव्याहृतिकांगा
यत्रीमधुवाताइति ऋचंजम्बायथासुखंजुषध्वमितिवाच्यम् । भुंजीरंस्तेऽपिवाग्यताइतियाज्ञवल्क्यवा
क्यानुसारेणसुगतिसोपानादिलेखनम् । कात्यायनसूत्रमन्त्रानुसारेण पितृभक्त्यादिलेखनम् । तथाच
कात्यायनसूत्रम् । वैष्णव्यर्चा । यजुषाचात्रेणुष्टमवगाह्योष्णंस्विष्टमन्नंदद्याच्छक्त्यावाश्रत्सुजपेदद्या
हृतिपूर्वा सप्रणवांगायत्रीमधुवाताइतिऋचमिति । अस्मत्संप्रदायेतुप्रेतश्राद्धेषुप्रतिहस्तकभवशर्मग्रंथे
नव्यवहारस्तदितरश्राद्धेषुपितृभक्तिलेखनानुसारेण व्यवहारः । अत्रइदमन्नमिमाआपइदमाज्यमित्यन्न
जलघृतेष्वंगुष्ठनियोजनमितिबहुषुनवीनग्रंथेषुलिखितम् । इदमन्नमिमाआपइदमाज्यमित्यन्नजलघृते
ष्वंगुष्ठनियोजनानंतरमिदंहविरितिपुनरन्येष्वप्यंगुष्ठनियोजनमितिप्राचीनसंप्रदायः । तदनयोःपक्ष
योःप्राचीनसंप्रदायःप्रामाणिकः । तथाहि । कल्पतरौश्राद्धकाण्डेपैठीनसिः इदंहविरित्येवंसांगुष्ठमन्न
विधं ब्राह्मणेभ्योदद्यात् । अस्यार्थः । अन्नविधमन्नप्रकारःपायसादिः स ब्राह्मणांगुष्ठनिवेशनपूर्वकमिदंह
विरित्यभिधायसंकल्पनीयइतिलिखितम् । अत्रान्नोत्सर्गवाक्येएतत्तेन्नसोपस्करणंस्वधेतिक्रमः । एवम

र्घपिंडसूत्रदानेष्वपि प्रथमंतेपदोच्चारणंततोदेयद्रव्यनामोच्चारणंकर्तव्यम् । कात्यायनादौतथैववाक्य
 श्रवणात् । प्रेतश्राद्धेषुब्रह्मपुराणाद्यनुसारेणवाक्यम् । तत्रनायंनियमः । ततः पवित्रजपानंतरमन्नविकि
 रणम् । तत्रमन्त्रद्वयम् । अग्निदग्धायेजीवायेप्रदग्धाःकुलेमम्॥भूमौदत्तेनतृप्यन्तुतृप्तायान्तुपरांगति
 मित्येकः । अग्निदग्धाश्चयेजीवायेप्यदग्धाःकुलेमम्॥ भूमौदत्तेनतृप्यन्तुतृप्तायान्तुपरांगतिमित्यपरः ।
 तत्रयजुर्वेदिनां नियमतःप्रथममंत्रेणैवान्नविकिरणम् । कात्यायनेनतस्यैवगृहीतत्वात्॥ वेदशून्यानांद्वि
 तीयमन्त्रःपौराणिकत्वात्प्रयोज्यइति । तत आचमनं ततोहरिस्मरणं ततोगायत्रीमधुवाताजपः । स
 चसव्येनापसव्येनवा प्रमाणाभावाच्छ्राद्धोपक्रमगायत्रीजपवत् । नचपूर्ववद्गायत्रीजपित्वेतिकात्याय
 नसूत्रेपूर्ववदित्यतिदेशादपसव्यप्राप्तिरितिवाच्यम् । पूर्वमपसव्योपदेशाभावात् । तथाचतत्रपूर्ववदित्य
 नेन पूर्वोपदिष्टप्रणव्याहृतिसाहित्यस्यातिदेशः । भवशर्मप्रतिहस्तकमतेऽत्रगायत्रीमधुवाताजपोना
 स्ति । ततःपिंडस्थानेऽपसव्येन रेखाकरणमुल्मुकभ्रामणंछिन्नमूलकुशास्तरणं सव्येनदेवताभ्यः पि
 तृभ्यश्चेतिजपः । ततोऽपसव्येनपिण्डस्थानेऽवनेजनं ततः पिंडोत्सर्गस्तत्रापितेपदस्यप्रथमततः

श्राद्ध-
॥ ५ ॥

पिंडः स्वधेति वाक्यस्योच्चारणं ततः करप्रोक्षणं तत आचमनम् । तत्र त्रिराचम्येत्यभिधानाच्चुलुकत्रयात्मकस्याचमनपदार्थस्य त्रिरित्यनेनान्वयात् चुलुकनवकतयाचमनत्रयं मन्यन्ते । वस्तुतस्तवाचमनस्वरूपस्य चुलुकत्रयात्मकस्यैव स्वरूपेणोपादानमनुवादरूपत्वादिति भाति । ततोऽत्र पितर इत्याद्यनुष्ठानं ततः प्रत्यवनेजनं ततो नीवी विस्रंसनं तत आचमनं ततः सव्यहस्तेन सूत्रमादाय दक्षिणहस्तेन वामान्वारब्धेन पिंडोपरि सूत्रधारणं नमो व० इति पठित्वा ॐ एतद्भूः पितरो वास इति प्रत्येकमविकृतेन मंत्रेण । ततस्तदुत्सर्गः ततस्तूष्णीं गन्धादिदानं ततोऽक्षय्योदकदानादि । अत्रापात्रकेश्राद्धेऽक्षय्योदकदानादीनि केचिन्निवर्तयन्ति प्रतिवचनाभावादिति । तन्न युक्तम् । एवं सति प्रथमगायत्रीजपादेरपि निवृत्तिरापद्येत । ब्राह्मणानुज्ञाभावात् । तस्माद्ब्राह्मणभावे ब्राह्मणकर्तृकाभ्यनुज्ञाप्रतिवचनादीनि निवर्ततां भोजनवत् । न तु यजमानकर्तृकजपादीनि निवर्तते अन्नोत्सर्गादिवदिति । तत आशीः प्रार्थनं तत्र दातारो नोऽभिवर्धतां वेदाः संततिरेव चेत्यत्र वेदशब्दस्य प्रथमैकवचनांतस्यास्मत्संप्रदाये पाठः । कात्यायनसूत्रे प्रथमैकवचनांतस्यैव परंपरोपदेशात् अग्निपुराणादौ तथादर्शनाच्च । ततस्तूष्णीं पिंडोपरि सपवित्रकुशत्रयदानमूर्जव्वह

वि०

॥ ५ ॥

न्तीरितिजलधारादानं पिंडोत्थापनमुल्मुकस्यछिन्नमूलानां चाग्नौ प्रक्षेपः अर्घपात्रोत्तानीकरणं दक्षिणा
 दानं देवताभ्य इतिजपः दीपनिर्वापणं हस्तपादप्रक्षालनम् आचमनं विष्णुस्मरणं श्राद्धीयद्रव्य
 स्य ब्राह्मणे प्रतिपादनम् । एकोद्दिष्टेतु एकस्योद्देश्यतया एकवचनान्तप्रयोगेण वाक्यम् । ॐ अद्या
 मुकमासीयामुकतिथावमुकगोत्रस्यपितुरमुकशर्मणः सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धमहं करिष्ये इति संकल्प
 वाक्यम् । आश्विनकृष्णचतुर्दश्यां शस्त्रहतादीनामेकोद्दिष्टम् । शस्त्रादिहेतुकमरणयोगिनामा
 श्विनकृष्णचतुर्दशीश्राद्धाधिकरणं विधीयते । तथा च निमित्तानां तदधिकरणोपस्थितिमात्रेण चरितार्थ
 र्थत्वात्संकल्पवाक्ये निमित्तोच्छेदो विफल इति । ॐ अद्याश्विनकृष्णचतुर्दश्याममुकगोत्रस्यपितुर
 मुकशर्मण एकोद्दिष्टश्राद्धमहं करिष्ये इत्येवमेव संकल्पो युक्तः । एवमशौचादिनाक्षयाहेसांवत्सरिकैको
 द्दिष्टश्राद्धाकरणेऽऽशौचांतेयातिथिः प्राप्यते तस्यामेकोद्दिष्टश्राद्धं कर्तव्यम् । शुचिभूतेन दातव्यं यातिथिः
 प्रतिपद्यते ॥ सातिथिस्तत्र कर्तव्या न त्वन्या वै कदाचनेति वाक्येनाऽऽशौचावस्थायां प्राप्ता प्रथमातिथिः
 श्राद्धाधिकरणत्वेन बाध्यते । तत्रापि निमित्तोच्छेदोऽप्रयोजकः । प्राप्ततिथेरेवोच्छेदः प्रयो

जकः । तथाचाद्यामुकमासीयामुकपक्षीयामुकतिथावमुकगोत्रस्यपितुरमुकशर्मणः सांवत्सरिकै
 कोदिष्टश्राद्धमहंकरिष्ये इत्येवंसंकल्पोन्याय्यः । प्रेतश्राद्धरूपैकोदिष्टेविशेषः । तत्रप्रेतत्वविमुक्ति
 हेतुकषोडशश्राद्धान्तर्गतैकादशाहश्राद्धमहंकरिष्येइत्येवंसुगतिसोपानेवाक्यम् । तन्नयुक्तम् । त्र्यहा
 शौचमासिकाशौचांतद्वितीयदिनेएकादशाहपदस्यानन्वयात् । नचाशौचान्तद्वितीयदिनश्राद्धस्य
 नामैवेदं पारिभाषिकम् । तथाऽविधानात् । नचैकादशाहपदस्याशौचान्तद्वितीयदिनोपलक्षक
 तयाशौचान्तद्वितीयदिनोपस्थापकमेवैकादशाहपदम् । मुख्यशब्दसंभवेपौरुषेयवाक्येउपलक्षक
 शब्दप्रयोगस्यान्याय्यत्वात् । स्वायत्तेपदप्रयोगेकिमित्यवाचकंपदंप्रयोक्ष्यामहेइत्यभिधानात् ॥
 नचागमएवैकादशाहपदेनाशौचान्तद्वितीयदिनश्राद्धमुपलक्षितमितितत्पदप्रयोगेऽस्यस्वायत्तत्वाभाव
 इतिवाच्यम् । तेनप्रकारेणस्मृतिष्वश्रवणात् । तस्मात्प्रेतत्वविमुक्तिहेतुकषोडशश्राद्धान्तर्गताद्यश्राद्ध
 महंकरिष्येइतिसंकल्पोयुक्तः । तथाहि । द्वादशप्रतिमास्यानिआद्यंषाण्मासिकंतथा ॥ सपिंडीकरणं
 चेतिप्रेतश्राद्धानिषोडशेतिवाक्येषोडशश्राद्धानामाद्यादिनामकथनम् । ततश्च तेषुमध्योर्किंकुत्रविधा

तव्यमित्यपेक्षायामाद्यमेकादशोऽहनीत्यशौचान्तद्वितीयदिनमाद्यश्राद्धाधिकरणत्वेनविदधाति । तथा
 चाद्यपदेनैवसंकल्पःकर्तव्यः । सर्वाशौचान्तद्वितीयदिनेमुख्यशब्दोपस्थितत्वेनाद्यपदस्ययोग्यत्वात्
 षोडशश्राद्धगणनायामाद्यशब्देनकीर्तनान्मूलवाक्योल्लिखितप्रकारेणैवकीर्तनंलौकिकवाक्येऽपियुज्यते
 अन्यथाऽपरिच्छेदकतत्तदर्थोपस्थापकशब्दपरिग्रहे सर्वत्रागमप्रतिपादितार्थोपस्थितवनियमप्रसंगः ।
 नन्वेवमूनषाणमासिकोनवार्षिकपदेनसंकल्पवाक्येषाणमासिकद्वयकीर्तनंसंगच्छते । मूलवाक्येषा
 णमासिकपदेनोत्कीर्तनात्तत्पदोत्कीर्तनस्यैवयुक्तत्वादितिचेन्न । षाणमासिकेतथेतिसंक्षेपेणतयोरेवाभि
 धानाददृष्टशब्देनधर्माभिधानवत् । तथाचमुख्यशब्दत्वादूनषाणमासिकोनवार्षिकपदेनोत्कीर्तनं
 संगतम् । अनेनैवाशयेनैतयोरेवोनषाणमासिकोनवार्षिकत्वेनप्रसिद्धिरितिविवरणंकृतंपितृभक्तौश्रीद
 तोपाध्यायैः । अतएवद्वादशप्रतिमास्यानीतिमूलवाक्येनप्रथममासिकादीनामेवाभिधानात्प्रथम
 मासिकादिपदेनैवसंकल्पःसर्वेषांनिर्विवादः । प्रथममासिकादिप्रयोगवाक्यंनिर्विवादम् । सपिण्डी
 करणेऽपिवाक्येविवादाभावः । अर्घ (ध्य) जलसंयोजनेपिण्डसंयोजनेचविवादः । तत्रकेचिद्विभा

गेसंयोजनेचमन्त्रान्वयंकुर्वन्ति । केचित्संयोजनमात्रे । तत्रोभयत्रमन्त्रान्वयःक्रियतेइतियुक्तः
 पक्षः । तथाहि । प्रेतपात्रंपितृपात्रेष्वसिञ्चति येसमाना इति द्वाभ्याम् । एतेनैव पिण्डो व्याख्या
 त इति कात्यायनसूत्रेण संयोजने मन्त्रान्वयो बोध्यते । निरूप्य चतुरः पिण्डाञ्छ्राद्धदः प्रतिनामतः ।
 येसमाना इति द्वाभ्यामाद्यंतु विभजे त्रिधा ॥ एष एव विधिः पूर्वमर्घपात्रचतुष्टये । इति वाक्येन वि-
 भागे मन्त्रान्वयो बोध्यते । अत उभयत्र मन्त्रान्वयः प्रामाणिकः । न च कात्यायनसूत्रश्रुतसंयोज-
 नमात्रान्वयबलेन विभजेदित्यस्य मुख्यार्थत्यागो युक्तः । निरपेक्षश्रुतवाक्ययोस्तुल्यबलतया बा-
 ध्यबाधकभावाभावेन भिन्नविषयतायां विरोधाभावेनैकस्यापरवाक्यस्थपदस्य मुख्यार्थत्याजनेऽसाम-
 थ्यात् । अन्यथानिरूप्येति वाक्यश्रुतविभागान्वयबलेन कात्यायनसूत्रश्रुतासेचनपदस्यैवार्थान्तरक-
 र्पना किं न स्यात् । विनिगमनाविरहात् । प्रत्युत एकस्य द्रव्यस्य द्रव्यत्रयेण क्रमेण समसंयोजने विभागस्या-
 वश्यकत्वाद्भिभागप्राप्तौ तत्रापि मंत्रापेक्षायामुपस्थितमन्त्रान्वयस्य योग्यत्वाद्भिभागे मंत्रान्वयो युक्तः ।
 तत्र चैकविनियोगे युक्तत्वान्मन्त्रयोरादावेव प्रणवोच्चारणं न मध्येऽपीति । अत्राक्षयोदकदानवाक्ये श्रा-

द्वविशेषणत्वेनोपात्तानां षष्ठ्यन्तानां पदानां दानोद्देश्यभूताभिधायिनां च षष्ठ्यन्तानां पदानां प्रयोगे पौ
 र्वापर्येऽनियमो दृश्यते । तत्रोभयत्राप्यन्वयप्रतीतिरेव कल्प्यः । फलतोऽविशेषात् । एवं दक्षिणा
 दानवाक्य आभ्युदयिकश्राद्धसंकल्पवाक्येऽपि न विवादः । नां दीमुखे विवाहे च प्रपितामहपूर्वकम् ।
 वाक्यमुच्चारयेत्प्राज्ञोऽप्यन्यत्र पितृपूर्वकमिति यद्यप्यस्ति प्रपितामहानुपूर्वी वाक्यकरणे प्रमाणम् ।
 तथाप्युपदेशानुरोधात् पितृपूर्वकमेव वाक्यं प्रयुज्यते । तत्रोपदेश एव बहुप्रामाणिकानुमतः शरणम् ।
 वस्तुतः प्रपितामहपूर्वकं वाक्यं युक्तम् । अत्र पित्राद्यर्घपात्रेषु यत्र प्रक्षेपे विवादः । तत्र तिलप्रक्षेपमन्त्रा
 तिदेशेन यवादिपदप्रक्षेपेण पाठ इत्यभिमानो बीजम् । वस्तुतोऽतिदेशेन प्रमाणम् । हलायुध
 निबन्धे मुख्यत एवमेवास्य मंत्रस्योपदेशादिति । तत्र यवोऽसिसोमदैवत्योगोऽसो देवनिर्मितः ।
 प्रत्नमद्भिः पृक्तः पुष्ट्यानां दीमुखाल्लोकान्प्रीणीहिनः स्वाहेत्यस्मत्संप्रदाये पाठः स च हलायुधनिबन्धे त
 थैव मन्त्रस्य लेखनादुपदेशस्य परंपराप्राप्तत्वेन स्थैर्याच्च तथैव युक्तः प्राचीनपितृभक्तिश्राद्धकल्पादिग्रन्थे
 पुतथैव लेखनाच्च । केषुचिद्ग्रन्थेष्वप्येव योजयित्वानां दीमुखान्पितृल्लोकान्प्रीणीहिनः स्वाहेति पितृनि

तिपदमधिकंदत्तमस्ति । तदधिकमेवेति । अत्रभूस्वाम्यन्नदानेपिदैवविधिकुर्वति । तन्नयुक्तम् । तस्या
 भ्युदयिकश्राद्धबहिर्भूतत्वेनदैवविधौप्रमाणाभावात् । तथाचपित्र्यविधिनैवयुक्तमिति । अत्रनांदीमुखाः
 पितरःप्रीयंतामित्यक्षय्यस्थाने इतिकात्यायनसूत्रम् । तत्रान्यत्रकथितषष्ठ्यन्तपदवारणार्थमक्षय्यपदवार
 णार्थचप्रथमांतपदेननिर्देशः पितरःप्रीयंतामितिचोक्तम् । एतदेववाक्यमत्रप्रयोक्तव्यमितिकेचित् । अस्म
 त्संप्रदायेतुश्राद्धान्तरवत्प्रत्येकोद्देश्यतायांबाधकाभावात् वाक्यस्यषष्ठ्यन्तपदाक्षय्यपदप्रयोगनिवा
 रणार्थत्वेनचरितार्थत्वात् अमुकगोत्रामातामुकदेवीनांदीमुखीदत्तैतदन्नपानादिभिः आभ्युदयिकश्राद्धे
 ऽभिप्रीयतामितिवाक्यंप्रयुज्यते । अत्रवैदिकमंत्रेष्वपिनांदीमुखपदंयोजयित्वापठन्ति । अत्र
 नांदीमुखाःपितरोमादयध्वं नमोवोनांदीमुखाःपितरोरसायेत्यादिक्रमेण । तन्नयुक्तम् । मंत्रेपितद्योजन
 स्याप्रामाणिकत्वात् । लौकिकवाक्येष्वेवनांदीमुखान्पितृनदमावाहयिष्ये इत्यादिनाप्रकारे
 णप्रतिपदंसूत्रेनांदीमुखपदयोजनात् । नित्यश्राद्धेऽपिगोत्रसंबन्धिपदानामुच्चारणपूर्वकमेववाक्यम् ।
 पितृभक्तावपितथैवलिखितम् ॥ अत्रकेचिदक्षिणादानंनकुर्वति । तन्नयुक्तम् । इतंयज्ञमदक्षिणमितिवा

कयेनदक्षिणायाआवश्यकत्वेनबोधनात् । यज्ञपदेनतत्रश्राद्धस्याभिधानात् । नचनित्यश्राद्धमदैवंस्याद्
 क्षिणापिंडवर्जितमितिवाक्येनविशेषतोदक्षिणानिषेधः । अकरणेऽनिष्टश्रवणस्यान्यथाव्यवस्थापयितु
 मशक्यत्वात् । दक्षिणापिंडवर्जितमितिवाक्येऽन्वयस्यान्यथाप्युपपत्तेः । सामान्यतः प्राप्तदक्षिणावि
 धेरबाधकत्वात् । तथाहि । श्राद्धपल्लवेव्याख्यातम् । नित्यश्राद्धमदैवंस्यादर्घपिंडविवर्जितं
 च दक्षिणादेयेत्याक्षिप्यते । तेनतत्रनित्यश्राद्धेदक्षिणादेयेत्यर्थः इत्येवंस्कन्दपुराणादिवाक्येपीदृश
 मन्यथायोजनंसुकरम् । दक्षिणाबोधकवाक्यमनन्यथासिद्धमिति । अतएवपितृभक्तावपात्रकनित्य
 श्राद्धप्रयोगलेखनेऽपिततोयथाशक्तिदक्षिणादद्यादितिसिद्धवद्दक्षिणादानंलिखितम् । नित्यश्राद्ध
 मदैवंस्यादर्घपिंडविवर्जितमिति वाक्यंलिखितम् । तेनदक्षिणानिषेधशंकापिनावतारिता ।
 नित्यश्राद्धाभिधायकंवाक्यमवतीर्यतत्रचार्घपिंडावाहनविश्वेदेवश्राद्धानिनिषिद्धानि ॥ पूर्वदिननियम
 श्राद्धदिननियमाग्नौकरणश्राद्धोत्तरकर्मज्ञातिभोजनान्याचारान्निवर्तन्ते इतिचनिषिद्धपरिगणनेदक्षि
 णानगणिता । पितृभक्तौस्मृतिसारादावपिदक्षिणादानंकर्तव्यमिति लिखितम् । अतोमीमांस

कानामप्यपात्रकेऽपिनित्यश्राद्धेदक्षिणादानस्यप्रतिपत्त्यानिर्विकल्पंदक्षिणादानम् । तीर्थश्राद्धेतुवि
 शेषः-आमान्नेनैवकर्तव्यमर्घावाहनवर्जितमिति । तथाचदेवीपुराणे । तीर्थेषुब्राह्मणान्नैवपरीक्षेतकदा
 चन ॥ अन्नार्थिनमनुप्राप्तंभोज्यंतंमनुब्रवीत् ॥ सक्तुभिः पिण्डदानञ्चसंयावैः पायसेनवा ॥
 कर्तव्यमृषिभिर्दिष्टं पिण्याकेनगुडेनवा ॥ देयंतुतिलपिण्याकंशक्तिमद्भिन्नरैः सदा ॥ श्राद्धंतुतत्रकर्तव्यम
 र्घावाहनवर्जितम् । श्वध्वांक्षगृध्रकाकानां नैवदृष्टिहतंचयत् ॥ श्राद्धंतत्तैर्थिकंज्ञेयंपितृणांतृप्तिकार
 कम् ॥ अकालेऽप्यथवाकालेतीर्थेश्राद्धंतथानरैः ॥ प्राप्तैरेवसदाकार्यकर्तव्यंपितृतर्पणम् ॥ पिण्डदानंततः
 शस्तंपितृणांचातिवल्लभम् ॥ विलम्बोनातिकर्तव्योनचविघ्नंसमाचरेत् ॥ संयावो घृतगोक्षीरगोधूमा
 दिसाधितोभोज्यविशेषः । पिण्याकः तिलखलिः । पुनस्तिलपिण्याकपदंतिलमात्रविधायकमिति
 पितृभक्तिः । अकाले विहितामावास्यादिव्यतिरिक्तेऽपि नतुनिषिद्धेऽपि । निषेधविधानविरोधात् ।
 नचनिषेधएतदतिरिक्तविषयः । सामान्येबाधकाभावात् । नचैतदेववाक्यंबाधकम् । एतस्यान्यार्थो
 पपादनादित्येवमेवपितृभक्तिः । पिण्डदानमुखेनप्रधानश्राद्धविधानमेव । तत्रतत्तद्रव्यकंज्ञेयम् । श्राद्धं

तुतत्रकर्तव्यमितिस्वयमेवाभिधानात् । पिण्डदानंततःशस्तमितितीर्थैकेवलपिण्डदानमपिकर्तव्यमि-
 तिबोधितम् । प्राप्तैरेवसदाकार्यमित्यनेनविलम्बोनातिकर्तव्यइत्यनेनचतीर्थप्राप्तौतथाकर्तव्यम् । यथा
 तीर्थप्राप्त्यनन्तरंरात्र्यादिनिषिद्धकालांतरसंयोगेनभवति । किंच तीर्थप्राप्त्यनन्तरंतीर्थश्राद्धक्रियानु-
 गुणस्नानसन्ध्यातर्पणदेवपूजाऽनन्तरमेव श्राद्धक्रियाक्रियते इतिबोध्यते । तदनुगुणातिरिक्तस्वाध्या-
 याचरणेनविलम्बसम्भवात् । अतोदिनान्तरेतीर्थप्रवेशंरात्र्यादौकृत्वादिनान्तरेश्राद्धंक्रियतइत्युक्तम् ।
 तदिदंतीर्थश्राद्धमामात्रेनैवकर्तव्यम् । अपद्यनग्नौतीर्थेचचन्द्रसूर्यग्रहेतथा । आमश्राद्धंद्विजैःकार्यं
 शूद्रेणतुसदैवहीतिवाक्येनद्विजानामपितीर्थेआमान्नैः श्राद्धविधानात् । अत्रआपदीत्यनेनआत्मनोदे-
 शकालादीनांचोपप्लवावस्थाकथिता । तेनस्वाशक्तौदेशकालोपप्लवेपाकक्रिययाश्राद्धासम्भावनायामा-
 मश्राद्धंकर्तव्यमित्यर्थः । अनग्नाविति । पाकयोग्याग्निरहितइत्यर्थः । नत्वनग्नौ श्रौतस्मार्तरहित
 इत्यर्थः । अनग्निमतामपिब्राह्मणानांसांवत्सरिकादौसिद्धान्नश्राद्धाचरणस्यसर्वप्रामाणिकसम्मतत्वात् ।
 आमश्राद्धेपिण्डादिकमप्यामान्नैवकर्तव्यम् । यदाहजाबालिः-आमश्राद्धप्रदोऽनग्निः सर्वत्रैवमनी

षिणः । येनाग्नौकरणंकुर्यात्पिण्डांस्तेनैवनिर्वपेदिति । अत्राप्यनग्निःपाकयोग्याग्निरहितइत्यर्थः ।
 काम्यंश्राद्धमामान्नेननकर्तव्यम् । तथाहलघुहारीतः-श्राद्धविघ्नेद्विजातीनामामश्राद्धंप्रकीर्तितम् ।
 अमावास्यादिनियतमाससंवत्सरादृते इति । अत्रनियतमावश्यकमित्यर्थः । तेनावश्यकेऽमावास्या
 दिश्राद्धेऽभ्याद्यभावेआमान्नविधिर्नकाम्ये । आवश्यकेऽपिमासिकसांवत्सरिकादावेकोदिष्टेनामान्न
 विधिः । माससंवत्सरादृतेइतिवचनात् । एकोदिष्टंतुकर्तव्यंपाकेनैवसदास्वयमितिसिद्धान्नस्यैववा
 क्यान्तरेणापिनियमतोविधानात् । पाकासम्पत्तौचसएवाह-अभावेपाकपात्राणांतदहःसमुपोषण
 मिति । शूद्रेणसर्वश्राद्धमामान्नेनैवचकर्तव्यम् । शूद्रेणतुसदैवहीतिवाक्यात् । आमश्राद्धेमांसादिव्यं
 जनान्यामान्यैवदेयानीतिश्राद्धपल्लवः । भुजबलभीमे अपत्नीकःप्रवासीचयस्यभार्यारजस्वला ॥
 आमश्राद्धंद्विजैःकार्यंशूद्रेणतुसदैवहीति ॥ अथदम्पतिपूजनविवेचनम् ॥ तत्र-संपूज्यद्विजदाम्प
 त्यंनानाभरणभूषणैः ॥ वृषोत्सर्गचकुर्वीतदेयाचकपिलाशुभेतिवाक्यम् । अत्रनानाभ
 रणभूषणैरिति भूषणपदंक्रियापरंपुनरुक्तिः । अत्रसंपूज्येतिक्त्वाश्रवणाद्वृषोत्सर्गागंदम्पति

पूजनमित्याहुः । तत्र । विनिगमनाविरहेणोभयस्यापि प्रधानत्वात् । समानकर्तृकताबोधनमात्रेण
 क्त्वाश्रुतेरुपपत्तेरिति दम्पतिपूजनस्य प्रधानत्वाद्दृषोत्सर्गाकरणेऽपि दम्पतिपूजनं युक्तम् । अथ वृषो
 त्सर्गविवेचनम् ॥ तत्र वृषस्तरुणो वत्स तर्ह्यश्च त्रिहायण्यः । चरणानि मुखं पुच्छं यस्य श्वेतानि गोप
 तेः ॥ लाक्षारससवर्णश्च तं नील इति निर्दिशेत् ॥ एवं विधवृषाभावेऽन्यो वृषभः । यो यस्योपादेयस्त
 माह । वर्णतस्ताम्रकपिलो ब्राह्मणस्य प्रशस्यते ॥ स्निग्धरक्तेन वर्णेन क्षत्रियस्य प्रशस्यते ॥ कांचना
 भेन वैश्यस्य कृष्णेनाप्यन्त्यजन्मनः ॥ अत्र वृषोत्सर्गस्य वैदिकबहुमन्त्रसाध्यतया वेदोच्चारणानधिकृ
 तस्य शूद्रस्य वृषोत्सर्गानधिकारप्राप्तौ कृष्णेनाप्यन्त्यजन्मन इति शूद्रं प्रति वृषविशेषोपदेशेन वेदोच्चार
 णेऽधिकारबोधनाद्दृषोत्सर्गाधिकारो बोध्यते । वेदोच्चारणेन विना तत्करणकवृषोत्सर्गानधिकारे वृषवि
 शेषकथनानर्थक्यापत्तेः ॥ तस्माद्दृषविशेषोपदेशान्यथानुपपत्त्या शूद्रस्यापि वृषोत्सर्गेऽधिकारः क
 थ्यते । तत्रापि एतथैवोत्सृजेरन्निति वृषोत्सर्गे वैदिकवाक्यकरणकत्वनियमविधानात्तेन विनोत्सर्गस्यानु
 पपत्तेरन्यथानुपपत्त्यापि शूद्रस्य वृषोत्सर्गवाक्य एव वेदपाठो नान्यत्रेतिसर्वप्रामाणिकसिद्धम् । शूद्रतु

ल्यन्यायतयामन्त्ररहितायाः स्त्रिया अपि वृषोत्सर्गेऽधिकार इति कश्चित् । तन्न । शूद्रवत्स्त्रिया अप्यधिका
 रबोधने प्रमाणाभावात् । न हितस्या अधिकारबोधनं विना कस्यचिद्वाक्यस्यानुपपत्तिः । सामान्यविधे
 विशेषवचने नैव बाधः । बाधकस्य चानुपपत्तिमूलकत्वात् । यावत्त्यबाधितेऽनुपपत्तिप्रशमो न भवति ता
 वदेव बाध्यते । न चात्र सामान्यविधिप्रवृत्तौ काचिदनुपपत्तिरिति न तस्या अधिकारः । एवमनुपनीतस्य
 त्रैवर्णिकस्य वेदशून्यतया वृषोत्सर्गेनाधिकारः । वृषोत्सर्गकालश्चाऽऽशौचान्तद्वितीयदिनं कार्तिकीचै
 त्रीरेव तीयुताश्चिनः पूर्णिमा च । तत्र कार्तिक्यां वृषोत्सर्गात् पूर्वमपूपदानमधिकम् । आशौचान्तद्वितीयदि
 ने वृषोत्सर्गे आभ्युदयिकश्चाद्धाभावः । सपिण्डनानन्तरमाभ्युदयिकेऽधिकारात् । अत्राशनाय स्वाहेत्य
 कारान्ताशनशब्दप्रकृतिकस्य चतुर्थ्यन्तस्य सुगतिसोपाने लेखनम् । अशनये स्वाहेतीकारान्ताशनिश
 ब्दप्रकृतिकस्य चतुर्थ्यन्तस्य पाठः प्रमाणसिद्धः । तथा हि । अयं वृषोत्सर्गो गोयज्ञेन व्याख्यात इति पारस्क
 रसूत्रे पूर्वोपदिष्टस्य गोयज्ञधर्मस्यातिदेशात् — अग्निरुद्रशर्वपशुपत्युग्राशनि भवमहादेवेशानां देवतानां
 पायसाहुतावुपस्थितिः । तत्राशनिशब्द इकारान्त एवोपदिष्टः । तत्रापियजुर्वेदीयमाध्यन्दिनी

यशास्त्राप्रमाणमत्राह ऊनचत्वारिंशोऽध्याये-अग्निः हृदयेनाशनिः हृदयाग्रेणपशुपतिः कृत्स्नहृदये
 नभवंयक्रा। शर्वम्मतस्त्राभ्यामीशानम्मन्युनामहादेवमन्तः पर्शव्येनोग्रन्देवंनिष्ठुनावसिष्ठहनुः शिङ्गी
 निकोश्याभ्याम् इति कण्डिकायामग्न्यादिदेवतानां कथितानां गोयज्ञे उपदेशः । तस्यां कण्डिकाया
 मशनिशब्दस्येकारान्तस्योपादानम् ॥ एतत्कण्डिकापाठः शतपथे तस्मादशानिरसीति नामनिरु
 क्तिश्च । पारस्करगृह्यसूत्रपद्धतिषु अशनये स्वाहेति प्रयोगश्च प्रमाणम् । नात्र अशनशब्दस्य कुत्राप्युपदे
 शसंभावनापि । एवमशनिशब्दस्य प्रामाणिकत्वे वृषोत्सर्गाहुतिष्वशनेरेव देवतात्वं नाशनशब्दस्येति
 स्थितम् । पिष्टकाहुतिमन्त्रेऽपि पाठद्वैतम् । तद्विवेचनार्थमर्थः पदानि च विविच्यन्ते । तत्र पूषागा
 अन्वेतुनः इत्यादिको मन्त्रः । तत्र प्रथममादित्यविशेषवाचकः पूषशब्दः प्रथमैकवचनान्त उपात्तः ।
 ततोगोशब्दः पशुवाचको द्वितीया बहुवचनान्त उपात्तः । तत इण्धातुरनुपूर्वो लोद् प्रथमपुरुषैकवचना
 न्तः ततः षष्ठी बहुवचनान्तस्याऽस्मच्छब्दस्य नसादेशेरूपं न इति ॥ पुनः पूषञ्शब्दस्य तादृशस्यैवोपादा
 नम् । ततो रक्षपालने इत्यस्य लोद् प्रथमपुरुषैकवचनान्तस्य प्रयोगः । ततोऽर्वञ्छब्दस्याश्ववाचकस्य

अर्वणस्त्रसावनञइति सूत्रेणत्रादेशेकृतेअर्वतइतिद्वितीयाबहुवचनान्तः । ततःपूषशब्दस्यतादृशस्यै
 वोपादानम् । ततोवकारादेर्वाजशब्दस्यान्नवाचिनोद्वितीयैकवचनान्तस्यरूपम् । तस्यचमोऽनुस्वारे
 कृतेयजुष्वात्सकारेपरेऽनुस्वारोच्चारणम् । ततःषणुदानइत्यस्यानुबन्धलोपेसत्वनत्वयोःतनादित्वाद्
 प्रत्ययेगुणेचलोत्प्रथमपुरुषैकवचनान्तस्यरूपं सनोत्विति । ततोऽस्मच्छब्दस्यचतुर्थीबहुवच
 नान्तस्यरूपंनइति ॥ तदयमर्थः ॥ पूषादेवता नोऽस्माकं गाः पशून् अन्वेतु अनुगच्छतु ।
 प्रतिपालयत्वितियावत् । पूषाअर्वतोऽश्वान् रक्षतु । पूषा वाजमन्नंनोऽस्मभ्यं सनोतुददातु ।
 एवं पूषागाअन्वेतुनः पूषारक्षत्वर्वतः पूषावाज २ सनोतुनःस्वाहा इतिव्यवस्थितोमन्त्रः ।
 तत्रवृषभांकनेऽपिविवादः । सचसुगतिसोपानेनैवनिर्णीतः । दक्षिणपार्श्वेचक्रेणतत्सजातीयवा
 मपार्श्वेशूलेनचेतिलेखनादक्षिणपार्श्वस्यसजातीयंदक्षिणपार्श्वमेवपश्चाद्भागरूपम् । तस्यवामपार्श्वइ
 तिपश्चाद्भागीयवामपादोपरिभागएवायाति । पुरोभागवामपार्श्वविवक्षायांतद्वामपार्श्वेइत्येवंब्रूयात्तत
 त्सजातीयेतिपदमुपादेयादिति । हिरण्यवर्णाइत्यादिष्वपिवर्णविवेचनायार्थःप्रदर्श्यते । हिरण्य

वर्णा इति शुद्धोपलक्षणम् । हिरण्यवर्णाः शुद्धवर्णाः शुचयः पवित्राः पावकाः पावयित्र्यः । पूज्यवने इत्ये
 तस्य ण्वुलि अकादेशोऽपि पावकादीनां छन्दस्युपसंख्या नमित्यकारस्येत्वप्रतिषेधेरूपम् । यासु अप्सु
 जात उत्पन्नः कश्यपऋषिः यासु अप्सु इन्द्रो मघवा या आप अग्निं वैश्वानरं गर्भभ्रूणं दधिरेधृतवत्यः ।
 दुधाञ्ज इत्यस्य लिट्यात्मनेपदप्रथमपुरुषबहुवचने रूपम् । सुवर्णाः शोभनवर्णास्ता आपः नोऽस्माकं श
 स्योनाः कल्याणप्रदाः भवन्तु । यासामपां राजा ईश्वरः वरुणः प्रचेताः याति गच्छति मध्येऽन्तरा सत्या
 नृते तथ्यातथ्ये अवपश्यन् अवलोकयन् जनानां लोकानाम् । द्वितीयाद्ध पूर्ववत् । यासामपां देवास्त्रि
 दशाः दिवि स्वर्गे कृण्वन्ति कुवन्ति । कृविर्हिंसाकरणयोश्चेत्यस्य रूपम् । भक्षमदनीयम् । या आपः अ
 न्तरिक्षे आकाशे बहुधा बहुभिः प्रकारैर्भवन्ति संपद्यन्ते । द्वितीयाद्ध पूर्ववत् । शिवेन कल्याणेन मा मां च
 क्षुषानेत्रेण पश्यत अवलोकयत । आप इति सम्बोधनम् । शिवया कल्याण्या तनुवा मूर्त्या उपस्पृशत
 आमृशत । उपस्पृशतेति स्पृशस्पर्शने इत्यस्योपपूर्वस्य लोपमध्यमपुरुषबहुवचने रूपम् । त्वचंसह
 जं शरीरावरणं मे मम घृतश्रुतः सर्पिश्श्रुतः घृतं श्रोतन्तीति श्रुतिरक्षरणे श्रुतिर् इत्येके । अग्रिमधातो

र्यकारशून्यस्यकिपिप्रथमाबहुवचनेरूपम् । शुचयो या आपःपावकाः पावयित्र्यः ता न इत्यादिप्र-
 र्ववत् । शन्नोदेवीरितिमन्त्रोनिर्विवादः । वृषभाभिमन्त्रणमन्त्रोव्याख्यायते । पितावत्सानामित्या-
 दिः । पिताजनकः वत्सानांतर्णकानां पतिः स्वामी अघ्न्यानांगवाम् । अर्जुन्यघ्न्यारोहिणीत्यम-
 रः । अथोइत्योकारान्तोनिपातःसमुच्चये । पिताजनकः महताबृहतांगर्गराणांतरुणपशूनाम् । गर्ग-
 राणामिति । गृनिगरणेइत्यस्यपचाद्यचि उणादयोबहुलमितिबहुलवचनाद्विर्वचनमभ्यासेरुगागमः ।
 गर्गरेत्यस्यषष्ठीबहुवचनेरूपम् । वत्सस्तर्णकःप्रथमान्तः । सांहितिकउकारः । जरायुर्गर्भवेष्टनश्चर्म-
 पुटस्तस्मान्नपुंसकप्रथमैकवचनम् । प्रतिधुक् दुहप्रपूरणे प्रतिपूर्वस्तस्मात्किपिप्रथमैकवचनेतल्लोपेचत्वे
 भष्भावेचत्वेचरूपम् । पीयूषइति । पेयूषोऽभिनवंपयः । तस्यच्छान्दसत्वादेकारस्येत्वंपीयूषः । यद्वा
 पीयूषमिवामृतमिवपीयूषस्तस्मात्प्रथमैकवचनेसौर्यत्वयलोपौ । आमिक्षाक्षीरसारः । कृषसंयोगेऽयं
 टाबन्तः । घृतंसर्पिः । तदितितच्छब्दान्नपुंसकप्रथमैकवचनम् । तदनन्तरमुशब्दोनिपातःसमुच्च-
 यवाची । ततइदंशब्दस्यषष्ठ्यांरूपम् । तस्मिन्परतुशब्दस्ययणादेशः—तद्वस्य । रेतइति । सकारन्त

स्यरेतश्शब्दस्य वीर्यवाचकस्य नपुंसके प्रथमैकवचने रूपम् । वत्सादीनियस्यरेतस्तेजः । परंपरया तत्का
 रणत्वादित्यर्थः । तथा च मन्त्रः । पिता वत्सानां पतिरघ्न्यानामथो पिता महता गर्गराणां वत्सो जरायुप्रतिधु
 कपी यूषआमिक्षाघृतंतद्वस्यरेतः ॥ वृषोत्सर्जनमन्त्रो व्याख्यायते एनं युवानमित्यादिना । एतच्छब्देन
 द्वितीयैकवचनान्तेनोपस्थितं वृषं निर्दिशति । एनमुपस्थितं वृषपतिं स्वामिनं वोयुष्माकंकृते उपस्थिता
 वत्सतरीलक्षीकृत्य निर्दिशति वइति । ददानित्यजानि । तथा चायमर्थः । हे वत्सतयो वोयुष्माकंकृते एनं
 वृषं ददानित्यजानि । ददानीति दुदाञ्दाने इत्यस्य लोडुत्तमपुरुषैकवचने रूपम् । एतावता युष्माकमर्थेऽयं
 वृषो मयोत्सृष्टः स्वस्वत्वध्वंसविषयः कृतइत्युक्तं भवति । तदुद्देश्यकत्वेन त्यागे तासां प्रयोजनमाह । तेन वृषे
 ण प्रियेण पत्या सह क्रीडन्तीः खेलन्त्यः चरथ भ्रमथ । तेन प्रियेणेति सहशब्दयोगे तृतीया । क्रीडन्तीरिति ।
 छान्दसो जसि पूर्वसवर्णः । वत्सतरीत्यागमप्याह । मान इति पूर्वार्द्धस्थितमिहान्वीयते । तस्य विभक्तिवि
 परिणामेन प्रथमान्तस्यात्रान्वयः । तेनायमर्थः । हे वत्सतयो यूयमिति । नोऽस्माकं, माशब्दो निषेधार्थः,
 नास्मत्स्वत्वविषयः । युष्मास्वपि स्वत्वं मयानकृतमिति यावत् । एतावता वत्सतरीणामप्युत्सर्गः प्रतिपा

दितः । उत्सृष्टः फलमाह । सात्यजनुषासुभगारायस्पोषेणसमिषामदेमेति । अर्थाद्वयं रायो धनस्य पोषेण
 पुष्ट्या समृद्ध्या सम्मदेमहृष्टाभवेम । व्यवहितस्यापिसंशब्दस्य व्यवहिताश्चेति छन्दस्युपसर्गसंज्ञा ।
 मदेमेति । व्यत्ययेन श्यनोऽभावेषापिरूपम् । मदीहर्षे इत्यस्य लिङुत्तमे बहुवचनम् । इषासंमदेमअन्नेन
 च सम्मदेमेत्यर्थः । इष्यतीतीट् इषुइच्छायामित्यस्य क्तिपितृतीयैकवचने रूपमिषेति । धनसमृद्ध्या
 अन्नेन च सम्मदेमेत्यर्थः । किंभूतेन रायस्पोषेणेष्टाच । सात्यजनुषः । सप्तैव साप्ताः । सप्तशब्दस्य नका
 रान्तस्य स्वार्थिकेऽणितिलोपे साध्यमिति । अकारस्य यकारादेशश्छान्दसः । जनुश्शब्दो जन्मवाची
 षकारान्तः । सप्तजनुषि जन्मानि भावीत्यर्थे तमधीष्टोभूतोभूतोभावीति आर्हीयष्टक् । तस्यापि
 अध्यर्द्धपूर्वादिगोर्लुगसंज्ञायाम् इतिलुक् । ततस्तृतीयैकवचनम् । सात्यजनुषासप्तजन्मभाविनेत्यर्थः ।
 अतएव बृहस्पतिः—हाटकक्षितिगौरीणां सप्तजन्मानुगं फलमिति । गौरीशब्देनात्र गौरभिधीयते । प्रक
 रणात् । सुभगालोकस्य प्रियाः सम्मदेमेत्यन्वयः । रायस्पोषेणेति । रैशब्दस्य षष्ठ्यन्तस्य छान्दसो वि
 सर्जनीयस्य सकारः । अन्ये च वृषोत्सर्गस्य मन्त्राः संप्रत्यधीयमानमाध्यन्दिनीयशाखीयाः तत्र नात्यं

तिकः संशयः इतिनविवेचिताः ॥ पितृहीनस्यबालस्यनामादिकर्तापितृहीनबालकनिरूपितमात्रा
 दिपित्रादिमातामहादीनामाभ्युदयिकश्राद्धंकुर्यात् । तथाहि । स्वपितृभ्यःपितादद्यात्पुत्रसंस्कारक
 र्मणि ॥ पिण्डानोद्वाहनात्तेषांतस्याभावेतुतत्क्रमात् इतिवाक्यंप्रमाणम् । तस्यार्थः । पुत्रसंस्कारकर्म
 णिनामकरणात्पितृभ्यःस्वकीयपित्रादिभ्यःपिण्डान्दद्यात् श्राद्धंकुर्यात् । पिण्डपदेनश्राद्धोपलक्षणा
 त् । आ उद्वाहनात् उद्वाहनंविवाहमभिव्याप्य । तेन विवाहपर्यन्तंसुतसंस्कारकर्म इति पर्यवस्य
 ति । तस्याभावेतस्यपितुरभावे । तत्क्रमात्पितुरुपक्रमेणपिण्डान्दद्यादित्यर्थः । तथाच योनामादिक
 र्तापितृहीनस्यभवति स पितृहीनपित्राद्युपक्रमेणश्राद्धंकुर्यादित्यर्थःसंपद्यते । ततश्चपितृहीननिरूपितपि
 त्रादिबोधनात्तन्निरूपितमात्रादिमातामहादयोऽपिलभ्यन्ते । तस्येतिपदेनपितृत्थानात् । तस्यसंबन्धि
 शब्दत्वेनपुत्रस्योपस्थितौतेनैवकर्तव्यसंस्कारेणपित्रादिनिरूपणंनतुमाणवकपित्रादिना । अतएकत्रते
 ननिरूपणान्मात्रादिपदकेमातामहादिपदकेचपितृहीनेनपुत्रेणैवनिरूपणम् । तस्योपस्थितत्वात् । नि
 रूपकान्तराकाङ्क्षानिवृत्तेःउपस्थापकाभावाच्चेति । तथाच तत्रमाणवकमातृपितामहीप्रपितामहीनां

नान्दीमुखीनांमाणवकपितृपितामहप्रपितामहानां नान्दीमुखानां माणवकमातामहप्रमातामहवृद्धप्रमा
 तामहानां नान्दीमुखानांमाणवकनामकरणनिमित्तकमाभ्युदयिकश्राद्धमहं करिष्ये इतिनामगोत्राद्यु
 च्चारणपूर्वकं वाक्यं भवति । एष चार्थः श्रीदत्तोपाध्यायसंमतः । तथाहि । पितृभक्तिश्राद्धकल्पग्रन्थे तै
 लिखितम्-अपुत्रस्य सपिण्डनानन्तरं कुत्र श्राद्धप्राप्तिरित्युक्त्वा तदीयकन्याविवाहे आभ्युदयिकश्राद्धे त
 त्प्राप्नोतीति । तथा च कन्याया एव तत्र पित्रादिनिरूपणं न तु कन्यापितुः पित्रादिनिरूपणमिति स्फुटम् ।
 यत्र तु पितुरभावो नास्ति क्षतादिना तस्या कर्तृत्वे तत्प्रतिनिधित्वेन तत्पुत्रेनामादिकर्ता यो भवति स मा
 णवकपितुर्मात्रादिपित्रादिमातामहादीनां श्राद्धं कुर्यात् । तस्य भावे तु तत्क्रमादिति वाक्यस्य तत्रानुपस्थि
 तेः । तथा च माणवकपितुर्मातृपितामहीप्रपितामहीनां नान्दीमुखीनां माणवकपितुः पितृपितामहप्रपिता
 महानां नान्दीमुखानां माणवकपितुर्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानां नान्दीमुखानां माणवकनाम
 करणनिमित्तकमाभ्युदयिकश्राद्धमहं करिष्ये इति नामगोत्राद्युच्चारणपूर्वकं वाक्यम् । एवं च पितुरभावे
 सर्वत्र माणवकेनैव निरूपणम् । माणवकपितरि जीवति माणवकपितृनिरूपिता एव मात्रादिपित्रादिमा

तामहादय इति निस्तरङ्गम् । आशौचान्तद्वितीयदिने प्रथमं प्रेतत्वविमुक्तिकाम आद्यादीनि यथा
 कालं षोडशश्राद्धान्यहं करिष्ये इति प्रथमः संकल्पः । ततः प्रेतत्वविमुक्तिहेतुकषोडशश्राद्धान्तर्गताद्य
 श्राद्धमहं करिष्ये इति द्वितीयः संकल्पः । यत्र तु एकादशमासाभ्यन्तरेऽधिमासपातस्तत्र प्रेतत्वविमुक्ति
 काम आद्यादीनि यथाकालं सप्तदशश्राद्धान्यहं करिष्ये इति प्रथमः संकल्पः । अत्र च संवत्सराभ्य
 न्तरे यद्यधिमासपातो भवति तदा मासिकार्थं दिनमेकं वर्द्धयेदिति विष्णुवाक्यं प्रमाणं सप्तदशक
 रणे ॥ तथाहि । मासिकश्राद्धाधिकरणत्वेनाधिकं दिनमेकं तद्वाक्यं बोधयति । तेनाधिकतया सप्तद
 शश्राद्धं बोधयति । तेनैकादशाहानन्तरं यत्र द्वादशभिर्दिनैर्द्वादश मासिकानि कृत्वा त्रयोदशेऽहिस
 पिण्डनं कुर्यादिति विधिः तत्रैवाधिमाससंभवेः एकदिनश्राद्धवृद्ध्या त्रयोदशभिर्दिनैस्त्रयोदशमासिका
 नि कृत्वा चतुर्दशेऽहिसपिण्डनं कुर्यादिति पर्यवसितोऽर्थो भवति । एवं च एकादशमासाभ्यन्तरेऽधि
 मासपाते सप्तदश श्राद्धानि कर्तव्यानीत्यायाति । तथा च मुख्यपक्षे वर्षसपिण्डने मासक्रमेणैव त्रयोद
 शसु मासेषु त्रयोदश मासिकानि मरणतिथिसजातीयतिथौ कर्तव्यानीति एकाहो नष्टमासिकेऽनष्टा

णमासिकम् एकाहोनवर्षे ऊनवार्षिकं श्राद्धं कर्तव्यम्। द्वादशदिने सपिण्डनेः प्रथममासिकद्वितीयमासिक
तृतीयमासिकचतुर्थमासिकपञ्चममासिकषष्ठमासिकसप्तममासिकाष्टममासिकनवममासिकदशममासि
कैकादशमासिकद्वादशमासिकोनवार्षिकत्रयोदशमासिकानि अनुक्रमेणैकस्मिन्दिने कर्तव्यानि। त्रिप
क्षे सपिण्डने मासे प्रथममासिकं कृत्वा त्रिपक्षपूरणात् पूर्वदिने द्वितीयमासिकादित्रयोदशमासिकपर्यंतानि
द्वादशमासिकानि कर्तव्यानि। त्रिपक्षपूरकमरणतिथिसजातीयतिथौ वा सपिण्डनदिने एवं सर्वाणि कर्त
व्यानि। षष्ठमासे सपिण्डनपक्षे पंचसु मासेषु पंचमासिकानि मरणतिथिसजातीयतिथौ कृत्वा षाण्मासि
कपूरणपूर्वदिने ऊनषाण्मासिकादीनि दशमासिकानि कर्तव्यानि। षष्ठमासपूरकमरणतिथिसजातीय
तिथौ सपिण्डनदिने एव वा ऊनषाण्मासिकादीनि कर्तव्यानि। नवममासे सपिण्डने अष्टसु मासेष्व
ष्टमासिकानि कर्तव्यानि। एकाहोनषाण्मासिके ऊनषाण्मासिकं कर्तव्यम्। नवममासपूरणपूर्वदिने न
वममासिकादीनि राज्याद्युपद्रवे षाण्मासिकादीनि कर्तव्यानि। नवममासपूरणमरणतिथिसजातीयति
थौ सपिण्डनदिने एव वा कर्तव्यानि। एकादशाहानन्तरं दिने दिने एकैकमासिकश्राद्धकरणे त्रयोदशसु

दिनेषु त्रयोदशमासिकानि कर्तव्यानि। षष्ठेदिने मासिकद्वयमूनषाणमासिकं षष्ठमासिकं च कर्तव्यम्।
 त्रयोदशे दिने मासिकद्वयमूनवार्षिकं त्रयोदशमासिकं च कर्तव्यम् । चतुर्दशे दिने सपिण्डनम् ॥
 शूद्रेण तु त्रयोदशदिने एव सपिण्डनं कर्तव्यमिति विशेषः ॥ अथ च त्रिपक्षादौ सपिण्डनपक्षे प्र
 थममासादौ यदित्वाशौचमापतति तदाऽऽशौचापगमे मासिकं कृत्वाग्रिममासादौ प्रकृतक्रमेण
 मासिकं कर्तव्यम् । क्षतं यद्यापतति तदा क्षतान्ते मासिकं कृत्वाऽग्रे प्रकृतक्रमेण कर्तव्यम् । यदि राष्ट्राद्युप
 द्रवरूपविघ्नेन दिनविस्मरणादिना वा क्षयाद्देश्राद्धं न कृतं तदा एकादश्यां पतितमासिकानि कृत्वा
 अग्रे प्रकृतक्रमेण मासिकं कर्तव्यम् । मासिकस्यैकोद्दिष्टरूपत्वात् । एकोद्दिष्टस्य च कर्तव्यतायां श्राद्धविघ्ने
 समुत्पन्ने क्षयाद्देश्राद्धविहितेतथा ॥ एकादश्यां प्रकुर्वीत कृष्णपक्षे विशेषतः इति वाक्यं प्रमाणम् । क्षताशौच
 योरपि तदनन्तरकालकर्तव्यत्वं बोधितमेकोद्दिष्टस्येति । अग्रिममासिके पतितं मासिकं क्रियते इति
 जघन्यः पक्षः । प्रमाणाभावात् । केचित्तु प्रथममासिकश्राद्धाकरणे अपर्याप्तावृत्तुं प्रति इति वाक्येन
 मासद्वयान्ते मासिकद्वयं कर्तव्यम् । एवं प्रत्युतु मासिकद्वयं कर्तव्यम् इत्ययमेव क्रमः । तत्र च

वाक्यबलेन तृतीयऋतौ पूर्वदिने ऊनषाण्मासिकम् ऋतुपूर्तौ पंचममासिकषष्ठमासिके कर्तव्ये । एवं च षष्ठऋतुपूर्वदिने ऊनवार्षिकं षष्ठऋतुपूर्तिदिने एकादशमासिकद्वादशमासिके कर्तव्ये । यत्र तु द्वादशे एव दिने सपिण्डनकर्तव्यतायां प्रथममासिकादौ कृते अशौचादिना सपिण्डनबाधः । तत्र कृतमासिकादेर किंचित्करत्वम् । तद्दिनसपिण्डनक्रियोपाधिकर्तव्यतया सपिण्डनासंभवे कृतमासिकानामयथा कालकृतत्वेनाकृतकल्पत्वात् । एकाहादिकर्तव्यसपिण्डनक्रियाकल्पे तु प्रथमगृहीतकल्पस्यानिर्वाहे कल्पान्तरं नाश्रीयते इति मतमनादेयम् । प्रेतत्वविमुक्तिहेतुत्वेन सपिण्डनक्रियाया अवश्यकर्तव्यत्वेन बाधकन्यायान्तरानवकाशादिति ॥ अथावश्यकश्राद्धकालाः । तत्र विष्णुः-अमावास्यास्ति स्रोऽष्टकास्ति स्रोऽन्वष्टकामाघी प्रौष्ठपद्यूर्ध्वकृष्णत्रयोदशी व्रीहियवपाकौ चेति । एतांस्तु श्राद्धकालान्वैनित्यानाह प्रजापतिः । श्राद्धमेतेष्वकुर्वाणो नरकम् प्रतिपद्यते ॥ अमावास्या इत्यनेन केवलाया अमावास्याया विधानादमावास्यामात्रं निरग्नीनामावश्यकः श्राद्धकाल इति प्रतिपादितम् । तेनाग्निमतामिन्दुक्षयो निमित्तान्तरं तत्र । तेषामिन्दुक्षयापेक्षया तद्व्यवस्थापकानि बहूनि वाक्यानि तत्रोपयुक्तानि । अमावास्यायांतु

यस्मिन्दिनेऽपराह्णेऽमावास्यालाभस्तस्मिन्नेवदिनेश्राद्धम् । उभयदिनेत्वपराह्णेऽमावास्यालाभेप्रथ
 मदिनेश्राद्धम् । प्रथमप्राप्तत्यागस्यान्याय्यत्वात् । उभयदिनेत्वपराह्णेऽमावास्यायाअलाभेउत्तरदिने
 मध्याह्णेऽपिश्राद्धंकर्तव्यम् । मुख्यकालालाभात् । अविशेषान्मलमासामावास्यायामप्यावश्यकं
 श्राद्धंकर्तव्यम् ॥ तिस्रोऽष्टकाइति । पौषमाघफाल्गुनकृष्णाष्टम्यः । तासुचापूपमांसशाकानिश्राद्धद्र
 व्याणि । तत्रापूपस्यान्नरूपतयातस्यैवतृप्तिक्षणतयामुख्यत्वम् । मांसशाकयोस्तूपकरणत्वेनान्वयः य
 थासंख्यम् । अष्टकाद्वयेमुख्यद्रव्यमोदनादिकमेव । अत्रपारस्करगृह्यम्—ऊर्ध्वमाग्रहायण्यास्तिस्रोऽष्ट
 काएन्द्रीवैश्वदेवीप्रजापत्यापित्र्याप्यपूपमांसशाकैर्यथासंख्यम् । अत्रतिसृषु यथासंख्यम् । पित्र्या
 पीत्यनेन चतुर्थी अष्टकाविधीयते । तत्रापि शाकमुपकरणम् । वर्षासुमध्येशाकैश्चचतुर्थ्यामेव
 सर्वदा ॥ वर्षासुमध्येअपरपक्षस्यभाद्रपदकृष्णपक्षत्वात्तदष्टम्यावर्षामध्यत्वम् । शाकैरितितस्यां
 ब्रह्मपुराणे शाकोपकरणविधानात् । एवंच स्वातंत्र्येणाप्याश्विनकृष्णाष्टम्यामष्टकात्वेन श्राद्धविधाना
 तस्मिन्पक्षे दिनान्तरे श्राद्धासंभवेऽप्यष्टम्यास्वातंत्र्येणनिमित्तत्वमितिप्रतिपादितम् । एतयैवचत

सृष्वप्यूपमांसशाकासंपत्तौद्रव्यान्तरेणापिश्राद्धकरणंयुक्तम् । श्राद्धस्यनित्यत्वादितिप्रतिभाति ॥
 अन्वष्टकास्तुसाग्नीनामावश्यकः श्राद्धकालः । अन्वष्टकाश्राद्धविधाने साग्निकर्तृकत्वलिङ्गदर्श
 नादिति । माघी मघायुक्तामाघपूर्णिमा तत्रैवमाघीशब्दस्यव्युत्पत्तिसिद्धत्वात् । अत्रान्वष्टकास्ति
 सः साग्नीनामावश्यकः श्राद्धकालः । अपरः साग्निनिरग्निसाधारणआवश्यकः श्राद्धकालः प्रौष्ठ
 पद्यूर्ध्वकृष्णत्रयोदशी अपरपक्षीया । एतावताश्विनकृष्णपक्षस्यैवनित्यकालत्वेन तत्र दिनान्तरेआशौ
 चादिना श्राद्धबाधेऽपित्रयोदश्यामावश्यकंश्राद्धकरणमित्युक्तंभवति । ब्रीहियवपाकौचेति । शरदि
 वसन्तेच ब्रीहियवाभ्यामावश्यकंश्राद्धम् । तत्रचनवब्रीहियवयोरसम्पत्तौपुराणाभ्यां ब्रीहियवाभ्यांतत्र
 श्राद्धं कर्तव्यम् । तदभावेद्रव्यान्तरेणापि श्राद्धंकर्तव्यमिति । तथाच नवप्राशनकर्मप्रस्तावेगोभिल
 गृह्यभाष्येगृहमेधी ब्रीहियवाभ्यांशरद्वसन्तयोर्यजेत श्यामाकैर्वनीवर्षासु आपत्कालेऽन्येनपुराणैर्वैतिव
 चनात् । अत्रवनीवानप्रस्थइत्यर्थः । यद्यप्यस्ययागेविधानम् । तथापिश्राद्धेऽपिद्रव्याकाङ्क्षायास्तुल्य
 तयातदसम्पत्तौपुराणब्रीहियवविधिरन्यद्रव्यविधिश्चोपतिष्ठतएव । वसिष्ठःश्रावण्याग्रहायण्योरष्टकासु

चपितृभ्योदद्यात्। श्रावण्याग्रहायण्यौ। श्रावणमार्गशीर्षपूर्णिमे श्रावणामृगशिरोयुक्ते। एतयोर्निरग्नीनामप्या
 वश्यकं श्राद्धकरणम्। विशेषाश्रावणात्। एतच्च श्राद्धकल्पे श्राद्धपक्त्यांच सुव्यक्तम्। अष्टकाः कथिता एव ।
 ब्रह्मपुराणे मनुः—आश्वयुक्कृष्णपक्षेतु श्राद्धं देयं दिने दिने॥ त्रिभागहीनं पक्षं वा त्रिभागं त्वर्द्धमेव वा॥ दिने दि
 ने प्रतिदिनमित्यर्थः। एवं चापरपक्षीयदिनत्वेन विधानात् तस्मिन्पक्षे दिनपुरस्कारेण श्राद्धस्य प्रतिदिनक
 र्तव्यत्वं बोधितम्। तथा चापरपक्षे सर्वेषु दिनेष्वपराह्णकाले श्राद्धं कर्तव्यम्। तत्र न तिथिशेषजिज्ञासेति तिथि
 विशेषेकथितं फलं तत्रापि भवत्येव। श्राद्धस्य वस्तुतस्तत्तत्तिथ्यवच्छिन्नकालिकत्वात्। दिनपुरस्कारेणैव
 श्राद्धकरणे—कन्यागते सवितरियान्यहानितुषोडश॥ क्रतुभिस्तानितुल्यानितेषु दत्तमथाक्षयमिति वाक्ये
 अह्नां षोडशत्वं संगच्छते। तिथिवृद्ध्यापरपक्षस्य षोडशदिनात्मकत्वसंभवात्। एवं च त्रयोदश्याममा
 वास्यायांचाग्रिमदिनेऽपराह्णकालालाभेऽपि निषिद्धप्रातर्मुहूर्तद्वयातिरिक्तकाले कृतं श्राद्धं तदुभयति
 थ्यवच्छिन्नकालश्राद्धेनापिकर्त्रा कर्तव्यम्। दिनत्वेन श्राद्धकरणपुरस्कारात् सर्वस्मिन् दिने तत्पक्षनि
 मित्तकमेव श्राद्धमायाति। दिने दिने इत्यस्य तिथौ तिथौ इति व्याख्याने प्रथमं दिनशब्दस्य मुख्यार्थ

त्यागः, एकस्मिन्दिने श्राद्धयोग्यतिथिद्वयप्राप्तौ पार्वणद्वयप्रसङ्गः । एकस्मिन्दिने यस्यां तिथौ श्राद्धं कृतं तस्यां तिथौ दिनान्तरे श्राद्धकालप्राप्तौ श्राद्धानाचरणम् । तत्तिथ्यवच्छेदेन श्राद्धस्य कृतत्वात् । एवमुभयञ्च न सर्वप्रामाणिकव्यवहारसिद्धमिति दिने दिने इति मुख्यशब्दार्थपरिग्रह एव युक्तः । त्रिभागहीनं पक्षमिति तृतीयभागहीनस्य पक्षस्य विधानात् । तत्र पञ्चमीषष्ठीप्रभृतिषु श्राद्धविधानम् । त्रिभागमिति तृतीयभागमारभ्य दशमीप्रभृतीत्यर्थः । अर्द्धमेवेति पक्षार्द्धविधानम् । अष्टमीप्रभृतीत्यर्थः । अत्र च पक्षे कल्पचतुष्टयेऽपि चतुर्दशीत्यागः पार्वणे । श्राद्धे कृष्णदशम्यादौ वर्जयित्वा चतुर्दशीम् ॥ श्राद्धे प्रशस्ताः तिथयो यथैतान तथेतराः ॥ इति मनुना चतुर्दशीपार्वणश्राद्धस्य निषेधात् । त्रयोदशीश्राद्धेऽपि यद्यपि निन्दा श्रूयते । तथापि निन्दायाः काम्यश्राद्धविषयत्वात् आश्वयुक्कृष्णपक्षीयदिनप्राप्तस्यावश्यकत्वं तस्य नित्यत्वादिति त्रयोदशीश्राद्धं कर्तव्यमिति बहुप्रामाणिकव्यवस्था । नेच्छेत्रयोदशीश्राद्धं पुत्रवान्यः सुतायुषे इत्यादिनिषेधवाक्यमलौकिकमिति रत्नाकरः । चतुर्दश्यां शस्त्रादिहतस्यैकोद्दिष्टविधिना श्राद्धम् । अत्र-प्रायोऽनशनशस्त्राग्निविषोद्वन्ध

निनांतथा ॥ चतुर्दश्यां तु कर्तव्यंतृप्त्यर्थमिति निश्चयः ॥ इत्यादिब्रह्मपुराणादिवाक्येषुरोगेतरनिमित्ते
 नमृतानां चतुर्दश्यां श्राद्धं कर्तव्यमिति तात्पर्यम् । आचारानुरोधात् । तेन स्त्रिया अपि प्रसवेन
 मृतायाश्चतुर्दश्यामेकोद्दिष्टम् । वायुपुराणे—युवानस्तु गृहे यस्य मृतास्तेषां तु दापयेत् ॥ शस्त्रेण
 च हता ये वै तेषां दद्याच्चतुर्दशीम् ॥ गृहे इत्युपलक्षणम् । तेन युवदशायां यत्र कुत्रापि मृतानां पित्रा
 दीनां श्राद्धं चतुर्दश्यां कर्तव्यम् । शस्त्रहतानां च श्राद्धं कर्तव्यमित्यर्थः । युवमरणे तु युवदशामृतत्वमेव
 प्रयोजकं न तु रोगेतरनिमित्तमृतत्वम् । हेतुविशेषानभिधानात् युवेतराणां रोगेतरनिमित्तत्वं प्रयोज
 कम् । अतएव युवेतरस्यानुपसर्गहेतुकमरणे चतुर्दश्यां न श्राद्धम् । रोगनिमित्तेन मृतत्वात् । एतच्च श्राद्ध
 मेकोद्दिष्टविधिना । आचारात् । चतुर्दश्यां तु यच्छ्राद्धं सपिण्डीकरणे कृते ॥ तदेकोद्दिष्टविधिना कर्त
 व्यं शस्त्रघातिनामिति गौडवाक्यदर्शनाच्च । शस्त्रघातएषामस्तीति शस्त्रघातिनः शस्त्रादिहतास्तेषा
 मित्यर्थः । स्त्रीणामप्येतदेकोद्दिष्टं पुंस्त्वस्याविवक्षितत्वात् । अत्र च शस्त्रादिनिमित्तमृतानां
 यौवने मृतानाञ्च चतुर्दशीश्राद्धसमयो बोधित इति । शस्त्रघातादिना मृतस्यैतद्दिनश्राद्धभागित्वबो

धनेतात्पर्यात् । एकोद्दिष्टश्राद्धसंकल्पवाक्ये तन्निमित्तकमरणोच्छेखो न प्रयोजकः । वस्तुतः सतामेव
 निमित्तानामेतच्चतुर्दशीश्राद्धनिमित्तत्वात् । तथाचाद्याश्विनकृष्णचतुर्दश्याममुकगोत्रस्थपितुरमुक
 शर्मण एकोद्दिष्टश्राद्धमहं करिष्ये इत्येवं संकल्पः कर्तव्यः । युवानस्त्वत्रषोडशवर्षवयआरभ्य त्रिंश
 द्वार्षिकवयःपर्यन्ताविवक्षिता इतिरत्नाकरप्रभृतिनिबन्धः । अत्रपक्षे प्रतिपदादितिथिषु फलानिच
 नानाविधानि नानास्मृतिषुकथितानि । तेषुपुरुषमात्रकामनाविषयकफलानि निष्कृष्यलिख्यन्ते ।
 तद्यथा प्रतिपदिधनलाभोलब्धाविनाशः फलम् । द्वितीयायां द्विपदाधिपत्यम् । तृतीयायां सर्वकामप्रा
 प्तिः । चतुर्थ्यामापदामप्राप्तिः । पञ्चम्यां महालक्ष्मीः । षष्ठ्यां द्विजकर्तृकपूजनम् । सप्तम्यां गाणाधिपत्य
 म् । अष्टम्यां संपूर्णार्द्धिसिद्धिः । नवम्यां स्त्रीविषयकैश्वर्यम् । दशम्यां बहुगोजातीयलाभः । एकादश्यां बहुव
 ह्नवर्चस्विपुत्राः । द्वादश्यां सुवर्णरजतम् । त्रयोदश्यां जातिश्रेष्ठ्यम् । चतुर्दश्यां भूतिः । अमावास्यायां प्रतिप
 दादितिथ्युक्तसर्वफलानि । अत्रचनित्यत्वपुरस्कारेणापि सर्वदिनक्रियमाणश्राद्धेषु तत्तत्तिथिप्राप्तौ तत्त

तफलप्राप्तिरपि भवतीति प्रतिभाति । सन्ध्यावन्दनस्यैव सन्ध्यावटादिदेशकरणे कथितफलयोगात् गंगा
 तीरादिकृतावश्यकश्राद्धवच्चेति । आश्विनकृष्णपक्षे केवलायास्त्रयोदश्याः पार्वणश्राद्धं प्रतिनिमित्त
 त्वमुक्तं विष्णुना-प्रौष्ठपद्यूर्ध्वकृष्णत्रयोदशीत्यनेन । केवलाया मघाया निमित्तत्वमुक्तं देवीपुराणे-
 तत्रापि महती पूजा कर्तव्या पितृदेवते ॥ ऋक्षे पिण्डप्रदानं तु ज्येष्ठपुत्री विवर्जयेदित्यनेन । पितृदेवते ऋक्षे
 मघायामित्यर्थः । मघात्रयोदश्योर्मिलितयोरपि निमित्तत्वमुक्तं बहुभिः । तत्र शंखः-प्रौष्ठपद्यामतीता
 यां मघायुक्तां त्रयोदशीम् ॥ प्राप्य श्राद्धं हि कर्तव्यं मधुना पायसेन च ॥ श्रीमहाभारते-अपि नः सकुले ज्या
 यान्योनो दद्यात् त्रयोदशीम् ॥ मघायां सर्पिषायुक्तं पायसं दक्षिणायने ॥ मनुः-यात्किंचिन्मधुना मिश्रं
 प्रदद्यात् त्रयोदशीम् ॥ तदप्यक्षयमेव स्याद्वर्षासु च मघासु च ॥ वसिष्ठः-पितापितामहश्चैव तथैव प्रपिता
 महः ॥ उपासते सुतं जातं शकुन्ता इव पिप्पलम् ॥ मधुमांसैश्च शाकैश्च पयसा पायसेन च ॥ एष नो दास्य
 ति श्राद्धं वर्षासु च मघासु च ॥ ब्रह्मपुराणे-आश्वयुज्यां तु कृष्णायामत्रयोदश्यां मघासु च ॥ प्रावृद्धतौ यमः

१ सन्ध्यावटो यं छिन्नो नाग्नेवावशेषितः । यः प्रयागक्षेत्रे धूमशकटस्य निर्गमस्थाने आसीत् ।

प्रेतान्पितृंश्चापियमालयात् ॥ विसर्जयतिमानुष्येकृत्वाशून्यंस्वकंपुरम् ॥ क्षुधार्ताः कीर्तयन्तश्चदु-
ष्कृतंतुस्वयंकृतम् ॥ पायसंपुत्रपौत्रेभ्यः कांक्षन्तोमधुसंयुतम् ॥ तस्मात्तांस्तत्रविधिनातर्पयेत्पायसे-
नच ॥ मध्वाज्यतिलमिश्रेणतत्रशीतेनचाम्भसा ॥ ग्रासमात्रंपरगृहाद्व्यक्तंयःप्राप्नुयान्नरः । भिक्षामा-
त्रेणयः प्राणान्संधारयतिवास्वयम् ॥ योवासंवर्धयेद्देहंप्रत्यहंस्वात्मविक्रयात् ॥ श्राद्धंतेनापिकर्तव्यंतै-
स्तैर्द्रव्यैःसुसंचितैः॥त्रयोदश्यां प्रयत्नेनवर्षासु चमघासुच॥ नस्यात्परतरःकालःश्राद्धेष्वन्यत्रविद्यते॥
यत्रसाक्षाद्विपितरोगृह्णन्त्यमृतमक्षयम् ॥ आश्वयुज्यामिति । त्रयोदश्यामित्यस्यविशेषणम् ॥ तेना-
श्विनकृष्णत्रयोदश्यामित्यर्थः । प्रावृद्धतौवर्षर्तावित्यर्थः । शुक्लादिमासरीत्याऽपरपक्षस्य भाद्रपदान्त-
र्गतत्वाद्वर्षर्तुत्वम् ॥ अत्र तत्तद्व्यविधानं श्राद्धस्यावश्यकर्तव्यत्वविधानं फलप्रकर्षविधानं च । मघा-
त्रयोदश्योर्मिलितयोरमिलितयोः मघात्रयोदश्योःसूर्यस्यहस्तनक्षत्रावस्थितौतृतीयंनिमित्तम् । तस्य
गजच्छायेतिनाम । तथाचब्रह्मपुराणे योगोमघात्रयोदश्योःकुञ्जरच्छायसंज्ञकः ॥ भवेन्मघायांसंस्थे
चशशिन्यर्केकरेस्थिते ॥ तत्रच श्राद्धमावश्यकम् । तत्रयाज्ञवल्क्यः-व्यतीपातोगजच्छायाग्रहणंचन्द्र

सूर्ययोः ॥ श्राद्धप्रति रुचिश्चैव श्राद्धकालाः प्रकीर्तिताः ॥ व्यतीपातो ज्योतिश्शास्त्रे प्रसिद्धः सूर्याच
न्द्रमसोः क्रान्तिसाम्यसमयः पुण्यकालविशेषः ॥ अत्र च गजच्छायायाश्चन्द्रसूर्यग्रहणस्य चाऽऽवश्य
कश्राद्धकालत्वम् । अत्र केवलायां त्रयोदश्यां मिलितयोर्मघात्रयोदशयोर्गजच्छायायां च सपुत्रापुत्रयोर
प्यधिकारः ॥ पिण्डवत्येव श्राद्धे पुत्रिणा आवश्यकश्राद्धानिषेधात् । नेच्छेत्रयोदशीश्राद्धं पुत्रवान्यः सु
तायुषे इत्यादिनिषेधवाक्यममौलिकमिति रत्नाकरलेखनात् पुत्रवतोऽपि त्रयोदशीश्राद्धाधिकारः । केव
लायां मघायां पुत्रवता श्राद्धं पिण्डरहितं कर्तव्यमिति शेषः । गजच्छायाया योगो यावत्कालमवतिष्ठते
तावत्कालपर्यन्तं ब्राह्मणेन भोजनं न कर्तव्यम् । तथा ब्रह्मपुराणे—सूतके मृतके चापि ग्रस्तयोश्चन्द्रसूर्ययोः ।
छायायां कुञ्जरस्याथ भुक्त्वा तु नरकं व्रजेत् । भुक्त्वा प्रमादाद्विप्रस्तुसम्यक् चान्द्रायणं चरेत् ॥ प्राक्
छाये कुञ्जरस्य चेति याज्ञवल्क्यवाक्ये श्राद्धं प्रति निमित्तान्तरमेवोक्तम् । पारस्करः—श्राद्धान्वितः श्राद्धं कु
र्याच्छाकेनापि नापरपक्षमतिक्रामेत् ॥ एतत्पक्षीयश्राद्धस्याक्षयफलत्वमपि । तस्मिन्पक्षे कल्पचतुष्टये
प्रथमपक्षाद्युपक्रमेण श्राद्धारम्भे कृते तत्र विघ्ने वृत्तेऽग्रिमकल्पो नानुसरणीय इति मतमनादेयम् । नित्य

त्वेकल्पान्तरेबाधकन्यायानवतारादिति । एतस्मिन्पक्षेश्राद्धकरणाभावे कार्तिकामावास्यायामितो
 ऽप्यावश्यकंश्राद्धम् । येयंदीपान्विताराजन्ख्यातापञ्चदशीभुवि ॥ तस्यांदेयंनचेदत्तंपितृणांतुमहालये
 इतिवाक्यात् । महालये पितृणामुत्सवाश्रयेऽपरपक्षेइत्यर्थः ॥ शातातपः—सर्वस्वेनापिकर्तव्यंश्राद्धंवै
 राहुदर्शने ॥ अकुर्वाणस्तुतच्छ्राद्धं पङ्केगौरिवसीदति ॥ राहुदर्शनदत्तं हि श्राद्धमाचन्द्रतारकमिति । न
 वोदकेनवान्नेचगृहप्रच्छादनेतथा । पितरःस्पृहयन्त्यन्नमष्टकासुमवासुच ॥ तस्मादद्यात्सदायुक्तो
 विद्वत्सुब्राह्मणेषुच ॥ नवोदकेइति । वर्षोपक्रमेजलसंभवेइत्यर्थः । सदाचारादार्द्रानक्षत्रावस्थितसूर्याव
 च्छिन्नसमयइत्यर्थः । नवान्नेइति । शरदिवसन्तेचइतिप्राञ्चः । गृहप्रच्छादनेइति । गृहोपरितृणेनाच्छाद
 नम् । एतत्पार्वणश्राद्धनिमित्तम् । गृहप्रवेशस्त्वाभ्युदयिकश्राद्धनिमित्तं प्रवेशेनववेश्मनइतिवाक्येन
 विहितम् । तीर्थनिमित्तकं पूर्वं कथितम् । अत्र नवान्नभक्षणनिमित्तं च पार्वणश्राद्धं ज्योतिषेप्रतिपा
 दितम् । तत्रचपितृदेवेभ्योऽदत्त्वानवान्नभक्षणंनिषिद्धमिति नवान्नभक्षणपूर्वकाले आवश्यकं श्राद्धम् ॥
 यद्यपिनवानिनानाविधान्यन्नानिभवन्ति । तथापि गृहे नवान्नप्राशननिमित्तकनवान्नप्राशनकर्मकथने

गृह्य भाष्ये च गृहमेधी ब्रीहियवाभ्यां शरद्धसन्तयोर्यजेत श्यामाकैर्वनीवर्षासु इति लिखितेन वाक्येन षष्ठि
 कयवश्यामाकरूपान्नसंभवकाल एव नियमितः । तत्र श्यामाकोत्पत्तिर्वानप्रस्थानां श्राद्धकालः । गृह
 स्थानां यवब्रीहिप्राशनपरः श्राद्धकालः । यद्यपि नवान्नप्राशनकर्मणि इष्टे विधानम् । तथाप्याकाङ्क्षा तुल्य
 तथा श्राद्धेऽपि तदुभयमेव निमित्तमिति । तत्र षष्ठिकब्रीहिभक्षणनिमित्तकं शरदि यवान्नभक्षणनिमित्त
 कं वसन्ते हेमन्ते हेमन्तिके नवान्नभक्षणनिमित्तकम् । ज्योतिषानुसारात् । तथा हि । ज्योतिषे भोजराजः ।
 वृश्चिके पूर्वभागे तु नवान्नं शस्यते बुधैः । उत्तरे क्रियमाणं तु धनुष्येव कृतं भवेत् ॥ धनुर्मासकृतं श्राद्धं पितृन्नेवो
 पतिष्ठते ॥ पूर्वभागोऽत्र वृश्चिकत्रयोदशांशकरूपः । आचारात् । धनुर्मासकृतं श्राद्धं हेमन्तीषु निशासु
 च ॥ पितरस्तन्न गृह्णन्ति नवान्नमिषकाङ्क्षिणः ॥ शुक्ले पक्षे न वधान्यं पक्वं ज्ञात्वा सुशोभनम् ॥ सुतिथौ
 सुमुहूर्ते च नवान्नफलभक्षणम् ॥ त्रिजन्मसु त्रयोदश्यां नन्दायां पितृभेपिवा ॥ श्राद्धं शुक्रदिने नैव कार्यं सं
 ततिमिच्छता ॥ चैत्रे पौषे कृष्णपक्षे नवान्नं वर्जयेत्सदा ॥ भवेज्जन्मान्तरे रोगी पितृणां नोपतिष्ठते ॥ अत्र
 चैत्रपौषयोर्निषेधात् वृश्चिके नवान्नभक्षणासंभवे माघादौ श्राद्धपूर्वकं नवान्नभक्षणं युज्यत एवेति ।

चैत्रेनवान्नभक्षणनिषेधादर्थ्याद्यवेनापिनवान्नभक्षणनिमित्तं यवपाकात्पृथक्श्राद्धमायाति । वायुपुरा
 णे-शुक्लपक्षस्यपूर्वाह्नेश्राद्धंकुर्याद्विचक्षणः ॥ कृष्णपक्षापराह्नेतुरौहिणंतुनलंघयेत् ॥ अत्ररौहिणंतलंघ
 येदिति कृष्णपक्षशुक्लपक्षयोः श्राद्धेरौहिणंपूर्वापरसीमा । तेनशुक्लपक्षश्राद्धेत्ववसानसीमारौहिणं, तद
 नंतरंनकर्तव्यमित्यर्थः । कृष्णपक्षेश्राद्धारम्भसीमारौहिणं, तावन्नारम्भणीयमित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे-पू
 र्वाह्नेमातृकंश्राद्धमपराह्नेतुपैतृकम् ॥ एकोद्विष्टन्तुमध्याह्नेप्रातर्वृद्धिनिमित्तकम् ॥ मातृकंश्राद्धमन्वष्टका
 श्राद्धं पूर्वाह्ने अपराह्नेपैतृकं कृष्णपक्षापराह्ने शुक्लपक्षेपूर्वाह्नेविधानात् । वृद्धिनिमित्तकमाभ्युदयिकमित्य
 र्थः । मत्स्यपुराणे-प्रातःकालोमुहूर्तास्त्रीन्सङ्गवस्तावदेवतु ॥ मध्याह्नस्त्रिमुहूर्तःस्यादपराह्णस्ततः पर
 म् ॥ सायाह्नस्त्रिमुहूर्तःस्याच्छ्राद्धंतत्रनकारयेत् ॥ राक्षसीनामसावेलागर्हितासर्वकर्मसु ॥ अहोमुहूर्ता
 विख्यातादशपञ्चचसर्वदा ॥ तत्राष्टमोमुहूर्तोयःसकालःकुतुपःस्मृतः ॥ मध्याह्नेसर्वदायस्मान्मन्दीभ
 वतिभास्करः ॥ तस्मादनन्तफलदस्तत्रारम्भोविशिष्यते ॥ ऊर्ध्वमुहूर्तात्कुतपाद्यन्मुहूर्तचतुष्टयम् ।
 मुहूर्तपञ्चकंचैवस्वधाभवनमिष्यते । अत्र सर्वैकवाक्यतयाऽयमर्थः । पञ्चधाविभक्तस्यपञ्चदशमुहूर्ता

तमकस्यदिवसस्यप्रातःकालादयःपञ्चभागास्तेष्वाम्भ्युदयिकादिश्राद्धचतुष्टयंचतुर्षुभागेषुप्रशस्ततमम् ।
 सतिसंभवेतत्रैवकर्तव्यम् । यदातुप्रशस्तमध्याह्नादिकाललाभएकोद्दिष्टादौनभवति तदाऽनिषिद्धसं
 गवादिकालेषुएकोद्दिष्टादिकंकर्तव्यमिति । अतएवपार्वणेऽपिअपरपक्षादावपराह्णालाभेसंगवादि
 ष्वपिकर्तव्यता । निषिद्धेकालेसर्वेषामनाचरणम् । तदर्थंविवेचयति ऊर्ध्वमुहूर्त्तादिति । कुतु
 पादूर्ध्वमुहूर्त्तचतुष्टयं मुहूर्तपञ्चकंचकुतुपात्पूर्वमर्थादेकंमुहूर्तंकुतुपएव । एतन्मुहूर्तदशकंस्वधावा
 चनमिष्यते ॥ स्वधावाच्यतेऽत्रेतिस्वाधावाचनंश्राद्धयोगइत्यर्थः । प्रातर्मुहूर्तद्वयंसायाह्नेमुहूर्तत्र
 यमिति मुहूर्तपञ्चकंसर्वश्राद्धेषुनिषिद्धम् । मनुः-रात्रौश्राद्धंनकुर्वीतराक्षसीकीर्तिताहिसा ॥ सन्ध्य
 योरुभयोश्चैवसूर्येचैवाचिरोदिते ॥ अचिरोदितेइति । दिवोपक्रमेमुहूर्तद्वयमित्यर्थः । विष्णुः-
 सन्ध्यारात्र्योर्नकर्तव्यंश्राद्धंखलुविचक्षणैः ॥ तयोरपिचकर्तव्यंयदिस्याद्राहुदर्शनम् ॥ स्नानंदानंतथा
 श्राद्धमनन्तराहुदर्शने ॥ आसुरीरात्रिरन्यत्रतस्मात्तांपरिवर्जयेत् । एतेनान्यत्रापितात्कालिकश्राद्धनि
 मित्तेषुत्रजन्मादौसतिसर्वदैवश्राद्धंकर्तव्यमित्युक्तंभवति । एवंचानग्रेरावश्यकश्राद्धनिमित्तानि अमा

वस्याः सर्वाः चतस्रोऽष्टका माघीश्रावण्याग्रहायण्यः पूर्णिमास्तिस्रः आश्विनकृष्णपक्षस्तत्पक्षीयत्रयो
 दशीगजच्छायाचन्द्रसूर्यग्रहणं व्रीहियवपाकौ तीर्थप्राप्तिः आर्द्रानक्षत्रावस्थितिः सूर्यस्य नवान्नभक्षणमा
 भ्युदयिकश्राद्धनिमित्तानि च ॥ एषु श्राद्धमावश्यकम् । अकरणेऽनिष्टोपदेशादिति । श्राद्धे प्रशस्तो देशो
 गङ्गातीरादिः । निषिद्धस्तु देशः महानद्युत्तरं मगधदक्षिणद्वादशयोजनावच्छिन्नस्त्रिशंकुदेशः कलिंगदेशः
 म्लेच्छदेशः शर्करादिसंकीर्णदेशः ॥ अथ श्राद्धे प्रशस्तब्राह्मणाः—त्रिदण्डीयतिः आत्मवित्त्वेदांगवित्
 वानप्रस्थः ब्रह्मचारी असगोत्रः साधुगृहस्थः याज्ञिकः पुराणवेत्ता श्राद्धकर्मवित् विष्णुशिवसूर्यान्त्य
 तमभक्तः असमानप्रवरः पितृभक्तः श्वशुरः दौहित्रः गुरुः आचार्यः जमाता ऋत्विक् मातृष्वस्त्रीयः
 पितृष्वस्त्रीयः मातामहः मातुलः भागिनेयः अष्टवर्षपरिणीतासुतः पङ्क्तिपावनः गायत्रीमात्रसारो
 पिसदाचारः ॥ अथ श्राद्धे निषिद्धब्राह्मणाः—नामन्त्रयेदित्यनुवृत्तौ कात्यायनः—द्विर्नग्नशुक्लविक्रिधि
 श्यावदन्तविद्धप्रजननव्याधितव्यङ्गिश्चित्रिकुष्ठिकुनखिवर्जमिति । द्विर्नग्नो दुश्चर्मा । शुक्लोत्रातिगौरः ।
 विक्रिधिर्विचर्चिकायुतः । शुक्लविक्रिधिः शुक्लाण्डइति स्मृतिरत्नविवेकः । श्यावदन्तो जन्मनैव कृष्ण

दन्तः । विद्धप्रजननच्छिन्नमेदूचर्मा । एवंमित्रं शत्रुः मूर्खः ग्रामयाजकः देवलकः चिकित्सकः क्रय
 विक्रयोपजीवीग्रामप्रेष्यः राजप्रेष्यः गुरुविरोधी नक्षत्रग्रहसूचकः त्यक्ताग्निः वार्धुषिकः यक्ष्मी पशु
 पालकः परिवेत्तापरिवित्तिः निराकृतिः नर्तनशीलः अवकीर्णीवृषलीपतिः । बन्ध्यातुवृषलीज्ञेयावृष
 लीयामृतप्रजा । अपरावृषलीज्ञेयाकुमारीयारजस्वला ॥ पौनर्भवः काणः गृहावस्थितव्यभिचारि
 णीस्त्रीपतिः शूद्रशिष्यः अभिशस्तः कुण्डः गोलकः पतितसंसर्गी अव्रती क्लीबः योनिदोषवान् दिधि
 पूपतिः पुत्रपाठितः शूद्रापतिः स्त्रीजितः द्व्यङ्गुलातीतकर्णः शिल्पजीवी स्त्रीयाजकः पतितश्चक्री
 दुराचारः ऐन्द्रजालिकः पारदारिकः अजपी मातृत्यागी पितृत्यागी दारत्यागी चटकपोषकः अकृ
 तविवाहः नास्तिकः कृपणः असत्यवादी ऋणहर्ता सर्वथाकेशशून्यशिरस्कः स्त्रीतुल्यवाक्चेष्टः
 स्वाश्रमविच्युतः पर्याहितपयोधाता ॥ सोदर्येतिष्ठतिज्येष्ठेष्ट्याधानं करोति हि । तयोः पर्याहितोज्येष्ठः
 पर्याधाताकनिष्ठकः ॥ अग्न्युत्सादकः अरण्यदाही आवसथदाही क्षेत्रस्यदाही अगारदाही सदाव्य
 सनशीलः रक्तकेशः । नपुंसकभेदः षण्ढकोवातजः षण्ढः क्लीबोप्यथनपुंसकः । कीलकश्चेतिषड्धाऽयं

ह्रीवभेदोविभाषितः । शूद्रयाजकः वान्ताशी राजकारितपापचिह्नद्वितः वेश्यापतिः युद्धाचार्यः
 स्रोतोभेदकः वृक्षारोपणशीलः कन्यादूषकः हिंस्रवृषलवृत्तिः सदायाजकः श्लीपदी कूटसाक्षी गणया
 जकः सूत्रधारादिः धर्मकृत्येभ्योत्साहः हीनातिरिक्ताङ्गः साहसिकः चौरिकः कपटतुलाव्यवहारी आत्म
 मभारिः पुंस्त्वोपघाती कृत्याभिचारशीलः दत्तापलापी समयभेदकः पक्षिघाती मीनघाती सर्पघाती
 कच्छपघाती नानाजन्तुवधासक्तश्च वधबन्धोपजीवी शूद्रप्रेष्यः मांसविक्रयी गरदः कुण्डाशी श्येन
 क्रीडी समुद्रयायी चारणवृत्त्युपजीवी मद्यपः रसविक्रयी केकरः धनुष्कर्ता शरकर्ता मित्रधुक द्यूतवृत्तिः
 भृतकाध्यापितः पित्राविवदमानः दूतः नित्यं शाचकः काण्डपृष्ठः । स्वकुलं पृष्ठतः कृत्यायो वै परकुलं
 जेत ॥ तेन दुश्चरितेनासौ काण्डपृष्ठ इति स्मृतः ॥ उन्मत्तः गण्डमाली वेदनिन्दकः उष्ट्रदमकः गोदमकः
 दन्तिदमकः श्मश्रुकालेप्यजातश्मश्रुः गलरोगी छिन्नाङ्गः धर्मविक्रयी अश्वविक्रयी गजविक्रयी
 गोविक्रयी लवणविक्रयी सोमविक्रयी लाक्षाविक्रयी चामरविक्रयी पूर्वदिने कृतस्त्रीसङ्गमः पुत्रिकापतिः
 रजस्वलास्त्रीकः एककूपोदके ग्रामे संवत्सरवासी अन्धः बधिरः पाण्डुरोगी दण्डाधिकृतः अशुचिः

राजद्विष्टः पुरोहितः अनूढापुत्रः अनूढापतिः अनुपासितसन्ध्यः अष्टौपापरोगिणः—उन्मादस्त्वग्दोषो
 राजयक्ष्माश्वासोमधुमेहो भगन्दरोमहोदरमश्मरीत्यष्टौपापरोगाः॥ अथश्राद्धेप्रशस्तकुशाः—दक्षिणदिग
 वस्थितदक्षिणावनतगोकर्णदीर्घाः समूलाग्रा हरिताः श्राद्धदिवसेस्वयं प्रातरुत्पादिताः पिण्डभूस्तरणेऽ
 पमूलंसकृल्लूनाः श्राद्धकर्तृबद्धमुष्टिहस्तमिताः योग्यदेशस्थाः । कुशाभावेमुज्ज्यामाकदूर्वाकाशबल्व
 जाः तीक्ष्णरोमाणश्च॥ अथनिषिद्धकुशाः—चिताजाताः वर्त्मजाताः यज्ञविनियुक्तस्तरणविनियुक्तासन
 विनियुक्तपिण्डविनियुक्तपितृतर्पणविनियुक्तामेध्यलिप्तनीलीक्षेत्रजातकार्पासक्षेत्रजाताः ॥ अथ
 श्राद्धेतिलाः । श्यामाः प्रशस्ताः । श्वेता निषिद्धाः ॥ श्राद्धेनिषिद्धजलम् ॥ दुर्गधिजलं
 स्वल्पजलाशयजलं पथ्युषितजलम् अशुच्युच्छिष्टस्पृष्टोद्धृतजलम् अन्त्यजलाशयजलम् अनु
 त्सृष्टपरत्वानितजलाशयजलम् अभोज्यनिपानजलं पतितादिकारितखातजलं तर्पणेदर्भपत्रति
 लहेमरजतान्यतमरहितंजलं निषिद्धम् ॥ अथश्राद्धेऽर्घपात्राणि ॥ सौवर्णराजतताम्रमय
 खट्वपात्रमणिमयपात्राणि त्रैवर्णिकनिर्मितानिपलाशादियज्ञियवृक्षपात्राणिपत्रपुटकानिच । एता

न्येवपरिवेषणेभोजनार्थेचपात्राणिप्रशस्तानि ॥ अथभोजनेपरिवेषणेचनिषिद्धानिपात्राणि । सीस
 कमयायोमयपाषाणमयभग्नपात्रक्षुद्रपात्राणि । दैवेराजतानि । भोजनेमृन्मयपात्रम् ॥ अथश्राद्धेग
 न्धादिपञ्चकम् ॥ तत्रगन्धाः ॥ श्वेतचन्दनाऽगुरुकृष्णागुरुगुडुत्वक् कुंकुमकर्पूरपद्मकाष्ठोशी
 रकुटजजटामांस्यः । गेद्विशरणसुगन्धिद्रव्यमेतत् नतुतुलस्यनुकारीउग्रगन्धोवृक्षः । मिन्दुवारः ।
 निषिद्धगन्धाः कस्तूरीसिंहकादीनि ॥ अथपुष्पाणिविहितानि । पद्मनीलोत्पलकुमुदचम्पकति
 लतगरयूथिकामाधवीकुन्दकुञ्जकानवमालिकासेवन्तीकल्लारतुलसीपत्राणि । निषिद्धेतरश्वेतपुष्पा
 णि । अर्कभाण्डीपीताम्लानकमिकेशादिद्रुष्टानि उग्रगन्धीनि रक्तवर्णौण्डूपुष्परक्तकरवीरश्वेतसुगन्धि
 कुसुमेतरकण्टकिवृक्षपुष्पचैत्यवृक्षोद्भवपुष्पाणि निषिद्धानि ॥ अथश्राद्धेधूपद्रव्याणि । सघृतगुग्गुलुस
 मधुगुग्गुलुचन्दनाऽगरुशीरपद्मकाष्ठकर्पूरश्रीखण्डाः । तदभावेदेवदारुसरलाद्यपि ॥ अथनिषिद्धधूपाः ।
 केवलघृतंकेवलगुग्गुलुः तृणगुग्गुलुः उग्रगन्धिअगन्धिअशुचिसंबद्धानि प्राणिजंच कस्तूरिकादि ॥ दीपेघृ
 तंतिलतैलंचविहितम् । तदभावेसर्षपादिस्नेहः । प्राणिजस्नेहोदीपेनिषिद्धः ॥ श्राद्धेवस्त्रम् । नवमंगलग्रंशु

भ्रंसदशंदेयम् । संपत्तौ सत्यां वा सोयुगं त्रिपटंवा । धौतकौशेयकम्बलादिदानमधिकफलम् । उपवीतम
 धिकफलार्थनत्वावश्यकम् । ताम्बूलादीनि श्रेष्ठतमवस्तूनि गन्धदानाद्यवसरे दातव्यानि । ताम्बूलोपकर
 णानि । पर्णपूगचूर्णखदिरसारकर्पूरश्रीखण्डकस्तूर्येलाकंकोललवंगद्रव्याणि । अत्रकर्पूरादीनि पृ
 थगपि देयानि ॥ अथ श्राद्धदेशे सन्निधापनीयानि ॥ गण्डकशृङ्गपात्रश्चेतरक्तनेपालकम्बलकृष्णाजिन
 गौरसर्पपगौरकृष्णारण्यत्रिविधतिलदंडियतिरजताक्षतकृष्णच्छागाः । एतानि श्राद्धं पुनन्ति ॥ अ
 थ श्राद्धदेशादपसारणीयानि ॥ काककुक्कुटविह्वराहबिडालवृषलवृषलीपतिखञ्जण्डाः रजस्वला त्रुटि
 तकर्णी पतितः कुष्ठी व्रणी नास्तिकः भयानकः अशुचिः नग्नः धूर्तः नीलकषायवस्त्रः छिन्नकर्णः
 लोहः सीसम् मलिनाम्बरः दीर्घरोगी अभिशस्तः ऊनांगः अधिकांगः काणः दातृप्रेष्यः मद्यपः भो
 गिनीपतिः भग्नकुलः असती चण्डालः पाषण्डः पर्युषितान्नम् इति । एतेषां काकादीनामन्यतमदृष्ट्यु
 पहतश्राद्धविषांत्यागः ॥ हविरन्तरासंभवे तेष्वेव हविष्वेवं मृद्युक्ताभिरद्भिः प्रोक्षणं तिलगौरसर्पपवि
 किरणंच कृत्वा तैरेव हविर्भिः श्राद्धं कर्त्तव्यम् ॥ मातृपितृवशा असद्वेषास्त्री पाकादिश्राद्धकर्मानुकूल

व्यापारे निषिद्धा ॥ अथश्राद्धेविहितानिहविर्द्रव्याणि ॥ तत्रदुग्धदधिघृतानि गव्यानि गव्यं पा
यसम् तिलतण्डुलमुद्रसाधितं कृसरान्नम् अपूपादिःशर्कराक्षीरसंयुक्ताः पृथुकाः मध्वक्तलाजाः तिल
व्रीहियवाश्चेति शालिसमुत्पन्नधान्यंप्रसातिका । प्रसातिकानीवारविशेषइतिहलायुधः । प्रसातिका
मध्यदेशेशाटीलाइतिप्रसिद्धंधान्यम् । चतुर्वर्णानामेवश्वेतापीतारक्ताकृष्णाचेति श्राद्धपल्लवः ।
मगधदेशेप्रसिद्धेयंपष्टिका । अत्रआशुधान्यंशुक्रंश्राद्धेप्रयुज्यते । ग्राम्याभिरोपधीभिर्मांसंप्रीय
न्तइतिसामान्यतोविधानात् विशेषानिषेधात् । किंचछन्दोगपरिशिष्टटीकायांशारदंधान्यपष्टि
कादीत्यादिपदेनास्यैवसंग्रहः । कृष्णमाषा मुद्गगोधूमश्यामाकनीवारकलापकंगुवंशबीजानि ॥
अथमांसानि । गण्डकमांसंविषाणसमयानुत्थितशृङ्गच्छागमांसम् । सर्वलोहितच्छागमांसंगो
धामांसहरिणविचित्रहरिणकृष्णहरिणशम्बरमृगमेषशशककूर्मारण्यवराहमांसानि । तित्तिरिलावक
वर्तकाशल्लकीक्रकराः । एषांपक्षिणांमांसानि ॥ क्रकरःकरातइतिप्रसिद्धः ॥ वाध्रीणसमां
सम् ॥ त्रिपिबंत्विन्द्रियक्षीणंश्वेतंवृद्धमजापतिम् ॥ वाध्रीणसंतुतंप्रादुर्याज्ञिकाः पितृकर्मणि ॥

कृष्णग्रीवोरक्तशिराः श्वेतपक्षोविहङ्गमः ॥ सवैवाध्रींणसः प्रोक्तइत्येषानैगमीश्रुतिः ॥ छागपक्षिणौवा
 ध्रींणसौतयोर्मांसं मन्त्रसंस्कृतमांसम् ॥ यदाछागादिकंपशुमालभ्यमांसमुपादीयतेतदाप्रथमंमन्त्रे
 णपशुप्रोक्षणंकर्तव्यम् । मन्त्रश्च ॐ पितृभ्यस्त्वजुष्टंप्रोक्षामि । एकोदिष्टेतु पित्रेत्वाजुष्टंप्रोक्षामीत्या
 दिरूपः । अनालम्भपक्षे सिंहादिहतमांसादिषुनमन्त्रसंस्कारापेक्षेतिसिंहव्याघ्रहतहरिणमांसं लब्ध
 क्रीतच्छागादिमांसं प्रस्तराद्यभिघातच्छागादिमांसम् ॥ अथमत्स्याः । महांशलकरोहितराजीवपाठी
 नश्वेतशलकाः अन्येपि ॥ अथशाकाः । कालशाकंचवास्तूकंमूलकंकृष्णनाडिका ॥ वेत्रांकुरंकलापं
 चपटोलंसार्पपंतथा ॥ सूर्यावर्तसुनिष्पन्नंशाकान्याहुर्मनीषिणः ॥ कृष्णनाडिका कृष्णनाडीचइति
 श्राद्धपल्लवपङ्क्तौ । सूर्यावर्तं दुरदुरइतिप्रसिद्धम् सुनिष्पन्नं सुसिद्धम् । अम्लोनिकषायपत्रसदृशपत्रं
 चौपत्रीतिप्रसिद्धम् । जलप्रभवशाकंपटुनाडीशाकञ्च, वाक्यान्तरात् ॥ अथफलानि । आम्रपनसकं
 दलीनालिकेरामलकीप्राचीनामलकीपद्मबीजखर्जूरतिन्दुककण्टकारिकाद्राक्षाकर्मकनारंगकवलीदाडि
 मदाडिमीबिल्वाम्रातकलकुचबदरीद्वयपूगफलबीजपूरकक्षीरिकात्रापुषपरूषकशृङ्गाटकमधुकगम्भारी

श्राद्ध-

॥२८॥

फलपिप्पलीमारिचकोविदारजम्बूनि । यानिफलानिपक्वानिभक्ष्याणि तान्ययत्नपक्वानि देयानि ।
मधूकपुष्पंकोशकलीरभेदाः । तद्विकाराश्चगुडशर्करादयः । अन्यान्यपिनिषिद्धेतरस्वादुमधुररसानि
कर्कटीप्रभृतीनि श्राद्धेदेयानि । फलान्ययत्नपक्वानिदेयानि ॥ अथकन्दाः ॥ सूरणः दीर्घमूलकंक
सेरुविशंद्विप्रकारं सर्वेशालूकभेदाः आर्द्रकं विदारीकन्दइतिप्रसिद्धम् । तालमूलीशतावरीकन्देषु
यथा यदभ्यवहरणीयंभवति तथाकृत्वा दातव्यं तदिति ॥ अथव्यञ्जनसंस्कारकद्रव्याणि । हिंगुजी
रकधान्यकहरिद्राशुण्ठीमरिचार्द्रकदाडिमीबीजघृततैलानि ॥ अथलवणानि । सामुद्रिकसाम्भरिसै
न्धवानि ॥ तैलंतिलभवंसर्षपंच । अत्रच मांसादीनिव्यञ्जनान्युपकरणानिचामात्रश्राद्धेआमान्येव
दातव्यानि सिद्धान्नश्राद्धेसिद्धान्येवदातव्यानीति श्राद्धपल्लवः । सक्तुलाजा न चिपिटकाः दुग्धवि
कारदधिदुग्धघृतगुडलड्डकादिपक्वानानि चाऽग्निसाधितान्यप्यामश्राद्धे देयानीति श्राद्धपल्लवश्राद्धप्र
दीपौ । अत्रचकालशाकंमहाशल्काःखड्गलोहामिषंमधु ॥ आनन्त्यायैवकल्पंतेमुन्यन्नानिचसर्वशः ।
कालशाकंप्रसिद्धम् । महाशल्कारोहितप्रभृतयोमत्स्याः । खड्गोगण्डकः । लोहः सर्वलोहितच्छागः

वि ०

॥२८॥

तयोर्मांसम् । मधुसौद्रम् । सुन्यन्नानि नीवारः । एतैः श्राद्धमनन्तपितृतृप्तिजनकम् । शर्कराक्षीरसं
युक्ताः पृथुकानित्यमक्षयाः । एतैः श्राद्धमक्षयपितृतृप्तिजनकम् । लाजांश्च मधुसंयुक्तान्सकतूञ्शर्कर
यासहश्राद्धे दद्यात् । अत्र विहितद्रव्याणां श्राद्धदाने तत्फलेच्छायां समुच्चयोन तु विकल्पः । भक्ष्यं भोज्यं च
विविधं मूलानि च फलानि च ॥ हृद्यानि चैव मांसानि पानानि सुरभीणि च ॥ उपनेयं सर्वमेतदिति मनुवच
नात्, ततो ब्रह्मसंस्कारं नैकव्यञ्जनपानवत् ॥ चोष्यपेयसमृद्धं च यथा बहुपपादयेदिति देवलवाक्याच्च,
समुच्चयविधानात् । नैकव्यञ्जनपानवदित्यपि अनेकव्यञ्जनविधानं न त्वेकव्यञ्जननिषेधः । वाक्यभे
दप्रसंगात् । तस्मादनेकव्यञ्जनस्य प्राशस्त्यमू एकव्यञ्जनस्यानिषेधात् । अनेकव्यञ्जनस्यालाभेऽनि
षिद्धत्वादेकमपि व्यञ्जनमुपादेयमिति विहितद्रव्येषु एकद्रव्यदानेनापि श्राद्धस्वरूपनिर्वाहः ॥ अथ श्राद्धे
विहिताऽनिषिद्धद्रव्याणि । पद्मविल्वहिङ्गुपिप्पलीशृङ्गाटकदधिसक्तुश्वेतसिम्बिकेमुंकमधुकमरिचानि ।
अत्र हिङ्गुपिप्पलीमरिचानि द्रव्यान्तरसंस्कारार्थं देयानि केवलानि न देयानि । परिशिष्टानि वि
हितालाभे देयानि ॥ अथ श्राद्धे निषिद्धद्रव्याणि । केवलजलेवारद्वयसाधितमुद्गाद्यन्नरूपं

द्विःस्विन्नमुपभुक्ताग्रभागरूपाग्रावलेहितं शुष्कं पर्युषितं परिदग्धं सशर्करं क्षीटपाषाणकेशोपहतं
वाग्दुष्टं भावदुष्टं दुष्टोपहतं श्वासोपहतं वासोवधृतम् । एतामिविहितद्रव्याण्यपि निपिद्धा
नि । विषहतमांसं छद्महतमांसं व्याधिहतमांसं सिंहव्याघ्रेतरतिर्यग्धतमांसं मंत्राप्रोक्षितालव्य
पशुमांसं महिषीक्षीरहरिणीक्षीरमेपीक्षीरोष्ट्राक्षीरच्छागीक्षीरचमरीक्षीरैकशफीक्षीराणि । प्रशस्तमपिश्रा
द्धार्थमेप्रयच्छस्वेतियाचितदुग्धमुद्धृतसारंचदुग्धंनिपिद्धम् । निपिद्धदुग्धविकाराश्च दध्यादयोपिनिपि
द्धाः । दुर्गंधिजलं स्वरूपजलाशयजलं पर्युषितजलम् । अशुचिस्पृष्टजलम् अन्त्यजजलाशयजलम्
अप्रतिष्ठितजलाशयजलं याचितजलं दर्भमंत्रतिलहेमरजतान्यतमरहितजलम् अभोज्यान्ननिखातज
लं पतितादिकारितजलाशयजलं शूद्राहृतजलंरान्याहृतजलम् ऊषरलवणंकृतलवणं सौवर्चललवणम्
अलवणव्यञ्जनं पाकानन्तरप्रक्षितलवणव्यञ्जनं हस्तदत्तव्यञ्जनं हस्तमथितद्रव्यंच शूद्रस्पृष्टद्रव्यमशुदु
ष्टद्रव्यं छिक्कादुष्टद्रव्यं रसहीनद्रव्यं गन्धहीनद्रव्यं पालंकीशाकं श्वेतनाडिकाशाकं शोभाञ्जनशाकं
तण्डुलीयशाकम् । तण्डुलीयकम् उरिस्तयाइति श्राद्धपल्लवः । खचिरीशाकं पिप्पलीशाकं रायीशाकं

शेठीशाकं कुसुम्भशाकं तुलसीशाकं शोणशाकं मरिचशाकं पोयीशाकं नाडिकाशाकम् । नाडिकाफु
 लुयीयूष्मा इति श्राद्धपह्लवे व्याख्याता । फुलुयीयूष्मा मगधादिदेशेष्वनयोः इरतुल्यताली रूढादौल
 गति । कूष्माण्डम् अलाबुंसिम्बिसोन्धिसा वृन्ताकमंगिरिणं पिण्डमूलकं वंशकरीरं कोद्रवं वनको
 द्रवं चणकं वोडा अकुठापुलाकधान्यम् अतसी गौरमाषः मसूरः लशुनः लोहितवृक्षनिर्यासं पलाण्डुक
 ठच्छतिकपित्थं कालजंघाकेवलशुण्ठी केवलमरिचं केवलहिड्डु भवनेठीफरहदः धुतूरः कवकं वासकः
 स्थूलकेमुकं स्थूलजम्बूफलं कुम्भीचाण्डालाग्निसूतकाग्न्यमेध्याग्निचिताग्रयः श्राद्धे निषिद्धाः । अग्न्य
 न्तराभावेऽपि विज्ञाने तानग्नीन् क्रमेण सप्त सुस्थानेषु परंपरया प्रज्वाल्य सप्तमस्थानं प्रज्वलितो ग्निरुपादेयः ॥
 अत्र च श्राद्धे चतुर्विधानि वस्तूनि भवन्ति—विहितानि विहितनिषिद्धानि अविहिताऽनिषिद्धानि निषि
 द्धानि चेति ॥ विहितलाभे तेषामेवोपादानम् । तदलाभे विहितनिषिद्धानामुपादानम् । तदलाभेऽविहिता
 निषिद्धानामुपादानम् । निषिद्धस्य सर्वभात्यागः ॥ इति श्राद्धविवेके प्रथमः परिच्छेदः ॥ १ ॥ ॥ अथाधिका
 रिनिरूपणम् ॥ तत्र मूलवाक्यानि शुद्धिविवेके लिखितानि सप्रपञ्चम् । इह विस्तरभयादधिकारिमात्रं सि

द्वल्लिख्यते । मृतस्यत्रिविधाक्रियाभवति--प्रथमामध्यमोत्तमाचेति । तत्र दाहमारभ्याशौचान्तदिन
 पर्यन्ताक्रिया पूर्वा ॥ १ ॥ एकादशाहादिसपिण्डनान्तामध्यमा क्रिया ॥ २ ॥ सपिण्डनानन्तरंसांव
 त्सरिकपार्वणाभ्युदयिकनित्यश्राद्धादिरूपोत्तरा क्रिया ॥ ३ ॥ तत्रत्रिविधास्वपिक्रियासुत्रयोदशवि
 धानामपिपुत्राणामधिकारः । तेचत्रयोदशपुत्राः--औरसः १ पुत्रिकापुत्रः २ क्षेत्रजः ३ कानीनः ४
 सहोदजः ५ गूढोत्पन्नः ६ पौनर्भवः ७ अपविद्धः ८ दत्तकः ९ क्रीतः १० कृत्रिमः ११ स्वयमुपगतः
 १२ पारशवः १३ ॥ तेषुमुख्यऔरसः । तदभावे पुत्रिकापुत्रः । ततःपूर्वपूर्वाभावे उत्तरोत्तरो अधिका
 री । तेष्वपि पूर्वक्रियायामध्यमक्रियायाश्चविभक्तानामविभक्तानां वामध्ये योग्यस्यज्येष्ठस्यैवाधिका
 रः । तदुक्तंस्मृतिसारे--अकृतेपिकृतेवापिकनिष्ठादिभिरौरसैः ॥ यत्रकुत्रापिज्येष्ठस्याधिकारःप्रेत
 कर्मणीति । तस्यक्षतादिनाप्रतिबन्धे कनिष्ठस्यापिनियतकालकर्तव्यदशाहादिप्रेतपिण्डादिसपि
 ण्डनान्तक्रियास्वप्यधिकारः सपिण्डनोत्तरं सर्वेषांपुत्राणामविशेषेणपृथगधिकार उत्तरक्रियासु ।
 एषांत्रयोदशविधानांपुत्राणांलक्षणंशुद्धिविवेकेप्रपञ्चितम् पुत्राभावे पौत्रः । पौत्राभावे प्रपौत्रः ।

त्वा श्राद्धसंपूर्णकामोविष्णुंस्मरेत् । श्राद्धीयवस्तूनिब्राह्मणायप्रतिपादयेत् । अम्भसिवाक्षिपेत् ।
 शेषंज्ञातिभिः सहभुञ्जीत ॥ एवमेवपितृव्यभ्रात्रादिश्राद्धप्रयोगः ॥ शस्त्रादिहतनिमित्तकमाश्वि
 नकृष्णचतुर्दश्यामप्येकोद्दिष्टमेवकर्तव्यम् । तत्रैसांवत्सरिकपदंपरंनप्रयोक्तव्यमिति ॥ अथमातृ
 श्राद्धप्रयोगः ॥ अथशुक्लाम्बरःस्नातोमध्याह्नेसुसमावृतपंचगव्योपलेपितंज्वलदंगारशोभितंगौर
 मृत्तिकाच्छादितंयथाप्रदेशासादितंश्राद्धीयद्रव्यं तंदेशमागत्य पादौप्रक्षाल्याचम्य सपिण्डस्त्रीद्वारा
 पाचयेत् । स्वयंवापचेत् । ततः पादौप्रक्षाल्याचम्यशुद्धासनेउपविश्य दीपंप्रज्वालयाचम्यप्रा
 ङ्मुखःपरकर्तृकेपाकेसिद्धमितिपाचिकांपृष्ट्वा ॐ अपवित्रःपवित्रोवासर्वावस्थांगतोपिवा ॥ यःस्म
 रेत्पुण्डरीकाक्षंसबाह्याभ्यन्तरःशुचिः ॥ ॐ पुण्डरीकाक्षः पुनात्वितिकुशत्रयजलैः श्राद्धीयद्रव्याणि
 सिञ्चेत् । ततःकुशत्रयतिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकमासीयामुकपक्षीयामुकतिथावमुकगोत्राया
 मातुरमुकदेव्याः सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धमहंकरिष्ये इतिसंकल्पंकुर्यात् । ततोगायत्रींत्रिर्जपित्वा
 देवताभ्यःपितृभ्यश्चमहेत्यादित्रिर्जपेत् । ततोपसव्यंकृत्वा पातितवामजानुर्दक्षिणामुखोमोटकतिल

जलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रायामातुरमुकदेव्याः सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धेइदमासनंतेस्वधेतिमो
 टकरूपमासनंदक्षिणाग्रंसतिलमुत्सृजेत् । ततः ॐअपहताऽसुरारक्षा ५ सिवेदिषदः इत्यन्नपात्रेवामाव
 तेंनतिलान्विकीर्य्य ॐआयन्तुनः पितरः सोम्यासोऽग्निष्वात्ताःपथिभिर्देवयानैः॥ अस्मिन्यज्ञेस्वधया
 मदन्तोऽधिब्रुवन्तुतेवन्त्वस्मानितिपठित्वा अर्घ्यपात्रेदक्षिणाग्रंपवित्रंधृत्वा ॐशन्नोदेवीरभिष्टयऽआपो
 भवन्तुपीतये॥ शंख्योरभिस्रवन्तुनः इत्यर्घ्यपात्रेजलंक्षिपेत् । तिलोसिसोमदैवत्योगोसवोदेवनिर्मितः॥
 प्रत्नवद्भिःप्रत्तःस्वधयापितृल्लोकान्प्रीणीहिनः स्वाहेतितिलान्क्षित्वागन्धपुष्पेतूष्णींक्षिपेत् । ततोऽर्घ्य
 पात्रंवामहस्तेकृत्वा पवित्रंभोजनपात्रोपरिउत्तराग्रंधृत्वा तदुपरिकिंचिदुदकान्तरंदत्त्वायादिव्याऽआ
 पःपयसासंबभूवुर्य्याऽअन्तरिक्षऽउतपार्थिवीर्य्याः । ॐ हिरण्यवर्णायज्ञियास्तानऽआपःशिवाःश ५
 स्योनासुहवाभवन्तुइतिपठित्वामोटकतिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रेमातरमुकिदेविसांवत्सरिकै
 कोद्दिष्टश्राद्धेइदंतेहस्तार्घ्यस्वधेतिअर्घ्यदददुत्सृजेत् । ततोऽवशिष्टजलसहितंपवित्रसहितंचार्घ्यपात्र
 मासनवामभागे ॐ मात्रेस्थानमसीतिन्युञ्जीकुर्य्यात् तच्चदक्षिणादानपर्यन्तंनोद्धरेत्तनचालयेत् ।

ततोगन्धादिदानम् । ॐ अद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविसांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धेएतानिगन्धपुष्पधूपदीपता
 म्बूलसिन्दूरवासांसितेस्वधेतिदद्यात् । ततो जलेनासनसहितभोजपात्रस्यचतुर्दिक्षुचतुष्कोणंमण्डलंकृ
 त्वासव्यञ्जनंश्राद्धदेयान्नाग्रभागं तिलजलसहितंकुत्रचित् पुटकादौकृत्वा ॐ इदमन्नमेतद्भूस्वामिपितृ
 भ्योनमःइतिमोटकादिनाभूस्वामिनेऽन्नमुत्सृजेत् । ततःकराभ्यांताम्रपात्रस्थमन्नमातरंध्यायन्भोजनपा
 त्रेपुरुषाहारक्षमंपरिविष्ययथासंभवंसव्यञ्जनंघृतंपानीयंचपात्रान्तरेषूपनीयमधुनान्नमभिधारयेत् । त
 तः ॐ मधुव्वाताऽऋतायतेमधुक्षरन्तिसिन्धवः ॥ माध्वीर्नःसन्त्वोषधीः ॥ मधुनक्तमुतोषसोमधुम
 त्पार्थिवर्ठोरजः ॥ मधुद्यौरस्तु नः पिता ॥ मधुमान्नोव्वनस्पतिर्मधुमाँ ऽअस्तुसूर्यः ॥ माध्वी
 र्गावोभवन्तुनः ॥ मधुमधुमध्वितिचजपेत् । ततः पाणिभ्यांन्युब्जाभ्यांपात्रंस्पृशन् ॐ पृथिवीतेपात्रं
 द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्यमुखेऽमृतेअमृतंजुहोमिस्वाहा । ॐ इदंविष्णुर्व्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदम् ॥ स
 मूढमस्यपा९ सुरे॥ ॐ कृष्णकव्यमिदंरक्षमदीयमितिपठेत् । ततोदक्षिणहस्तमुत्तानंतदंगुष्ठम् ॐ इदम
 न्नमित्यन्ने ॐ इमाआपइतिजले ॐ इदमाज्यमितिघृते ॐ इदंकविरितिपुनरन्नेनिवेशयेत् । ॐ अपहता

ऽसुरारक्षा ५ सिवेदिषदः इत्यन्नेतिलानक्षिपेत् । ततोमोटकादीन्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रायैमात्रेऽमु
 कदेव्यै सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धेइदमन्नं सोपकरणं ते स्वधा इत्यन्नमुत्सृजेत् । ततः पात्रंत्यजेत् । ॐ अ
 न्नहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्भवेत् । तत्सर्वमच्छिद्रमस्त्विति पठित्वा गायत्रीं त्रिजपित्वा कुशेषूपविश्य
 ॐ मधुव्वातेति जपेत् । ततः कृणुष्वपाज इत्याद्यारक्षोघ्नीर्ऋचोजपेत् । तिलान्भूमौ विकीर्य मातरं ध्यात्वा
 ॐ उदीरतामवर इत्यादि पित्र्यमन्त्रान्सहस्रशीर्षेत्यादि पुरुषसूक्तम् ॐ आशुः शिशान इत्यादिकमप्रति
 रथम् अन्यांश्च मन्त्राञ्जपेत् । तत उच्छिष्टसमीपे कुशत्रयमास्तीर्य जलेन प्रोक्ष्य सव्यञ्जनमन्नं सघृतं
 सतिलं जलप्रोक्षितमादाय ॐ अग्निदग्धाश्च ये जीवायेप्यदग्धाः कुले मम ॥ भूमौ दत्तेन तृप्यन्तु तृताया
 न्तु परांगतिमिति कुशोपरि अन्नमुत्सृजेत् । ततः सव्यंकृत्वा च म्यहरिं स्मृत्वा गायत्रीं मधुव्वातेति च जपे
 त् । अपसव्यंकृत्वा वेदिकां कृत्वा पिण्डस्थाने प्रादेशमात्रम् ॐ अपहताऽअसुरारक्षा ५ सिवेदिषदः
 इति मन्त्रेण दर्भपिञ्जल्या उल्लिखेत् । दर्भपिञ्जलीमैशान्यां क्षिपेत् ततः ॐ यैरूपाणि प्रतिमुञ्चमाना
 ऽअसुराः सन्तः स्वधया चरन्ति ॥ परापुरो निपुरो ये भरन्त्यग्निष्ठाँल्लोकात्प्रणुदात्यस्मादिति मन्त्रेण रे

खायामङ्गारं भ्रामयित्वा दक्षिणस्यां दिशित्यजेत् । ततस्तत्र च्छिन्नमूलकुशानां स्तीर्य सव्यं कृत्वा
 देवताभ्य इति त्रिर्जपेत् । ततोऽपसव्यं कृत्वा पुटके जलतिलपुष्पगन्धान् कृत्वा मोटकतिलजलान्यादाय
 ॐ अद्यामुकगोत्रे मातरमुकदेविसांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धे पिण्डस्थानेऽत्रावने निक्ष्वते स्वधेति च्छिन्नमूलकु
 शोपरि अवने जनं दद्यात् । ततस्ति लघृतसहितान्नेन पिण्डं कृत्वा मधुघृताभ्यामभिघार्य मोटकति
 लजलपिण्डानादाय ॐ अद्यामुकगोत्रे मातरमुकदेविसांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धे एषते पिण्डः स्वधेति पि
 ण्डमपसव्येन गृहीत्वा दक्षिणहस्तेन कुशोपरि दद्यात् । ततः कुशमूले करं प्रोक्ष्य सव्यं कृत्वा द्विर
 चम्य हरिं स्मृत्वा अपसव्यं कृत्वा दक्षिणामुखः ॐ अत्र मातर्मादयस्व यथाभागमावृषायस्वेति पठेत् ।
 उद्दुःखी भूयश्वासं निरुध्य मातरं ध्यायन् परावर्तमानः ॐ अमी मदन्त मातायथाभागमावृषायिष्येति
 पठेत् । ततोऽवने जनावशिष्टजलसहितं पुटकमादाय मोटकतिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रे
 मातरमुकदेविसांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धे प्रत्यवने निक्ष्वते स्वधा इति प्रत्यवने जनं दद्यात् । ततो नीवीं
 विस्रस्य सव्यं कृत्वा चम्य अपसव्यं कृत्वा वामेन पाणिना धृतं सूत्रं दक्षिणेन चादाय ॐ नमस्ते मातारसा

श्राद्ध-
॥८३॥

यनमस्तेमातः शोषायनमस्तेमातर्जीवायनमस्तेमातःस्वधायैनमस्तेमातर्घोरायनमस्तेमातर्मन्यवेन
मस्तेमातर्मातर्नमस्तेगृहान्नोमातर्देहिसतस्तेमातर्देष्मइतिपठित्वा एतत्तेमातर्वासइतिमन्त्रेणपिण्डोप
रिसूत्रंधृत्वा मोटकतिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविसांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धपि
ण्डेएतत्तेवासःस्वधेतिमूत्रमुत्सृजेत् । पिण्डेगन्धपुष्पधूपदीपतांबूलानितूष्णींदत्त्वा ॐ शिवा
आपःसन्त्वितिजलम् ॐ सौमनस्यमस्त्वितिपुष्पम् ॐ अक्षतंचारिष्टमस्त्वितितण्डुलान्भोजनपा
त्रेनिक्षिपेत् । ततोमोटकतिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रायामातुरमुकदेव्याः सांवत्सरिकैकोद्दिष्ट
श्राद्धेदत्तैतदन्नपानादिकमक्षय्यमुपतिष्ठतामित्यक्षय्योदकमुत्सृजेत् । ततः सव्यंकृत्वा दक्षिणामुखः
ॐ अघोरामातास्तुइतिपिण्डोपरिपूर्वाग्रांजलधारांदद्यात् । ततः पूर्वाभिमुखः कृतांजलिः ॐ गोत्रं
नोवर्द्धतां दातारोनोभिवर्द्धन्तां वेदाः संततिरेवच ॥ श्रद्धाचनोमाव्यगमद्बहुदेयंचनोस्तु ॥ अन्नंचनोब
हुभवेदतिथींश्चलभेमहि ॥ याचितारश्चनः सन्तु माचयाचिष्मकंचन ॥ एताः सत्याआशिषःस
न्तुइत्याशीःप्रार्थनंकुर्यात् । ततोऽपसव्यंकृत्वा सपवित्रकुशत्रयंपिण्डोपरिआस्तीर्य ॐ ऊर्ज्ज्वहन्ती

वि०

॥८३॥

रमृतं घृतं पयः कीलालं परिमृतम् ॥ स्वधास्थतर्पयतमेमातरमिति कुशोपरि दक्षिणाग्रां जलधारां दद्यात् ।
 ततो नम्रीभूय पिण्डमाग्रायोत्थापयेत् । पिण्डाधारकुशानुलमुकं च वह्नौ निक्षिप्यार्घपात्रमुत्तानीकृत्य
 दक्षिणां दद्यात् । ततो मोटकतिलजलान्थादाय ॐ अद्यामुकगोत्रायामातुरमुकदेव्याः सांवत्सरिकै
 कोद्दिष्टश्राद्धप्रतिष्ठार्थं रक्तिकापरिमितं रजतं चन्द्रदैवत्यं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां च दातुमहमु
 त्सृजे इति यथावैभवं दद्यात् । ॐ अभिरम्यतामिति विसर्जनम् । ततः सव्यंकृत्वा ॐ देवता
 भ्य इति त्रिर्जपेत् । ततोऽपसव्यंकृत्वा हस्ताभ्यां दीपं निर्वाप्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य सव्येनाचम्य
 ॐ प्रमादात् कुर्वतां कर्म प्रच्यवेता ध्वरेषु यत् ॥ स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णस्यादिति श्रुतिरित्युक्त्वा
 श्राद्धसंपूर्णकामो विष्णुं स्मरेत् । ततः श्राद्धीयवस्तुनि ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् । जले वा क्षिपेत् । ततश्चैः
 सह शेषभोजनम् । एवं पत्न्यादि श्राद्धम् ॥ तत्र पत्न्यादिसम्बन्धिनामोल्लेखो विशेषः । शस्त्रा
 दिहतनिमित्तकेऽपि एकोद्दिष्टे एष एव प्रयोगः । सांवत्सरिकपदं तत्र न प्रयोक्तव्यम् । तद्यथा—आश्विन
 कृष्णचतुर्दश्यां तिथावमुकगोत्रायामातुरमुकदेव्या एकोद्दिष्टश्राद्धमहं करिष्ये इति संकल्पं कुर्यात् । ॐ अ

अद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेवि एकोद्दिष्टश्राद्धेइदमासनंतेस्वधा इत्येवमाद्युत्सर्गवाक्यम् ॥ इत्येकोद्दिष्ट
 प्रयोगः ॥ अथस्त्रीकर्तृकश्राद्धप्रयोगः ॥ स्नाताशुक्लवस्त्रयुगधारिणी मध्याह्नेसुसमावृतं पञ्चगव्यो
 पलेपितं ज्वलदङ्गारशोधितं गौरमृत्तिकाच्छादितं यथाप्रदेशासादितश्राद्धीयद्रव्यंज्वलितदीपंवि
 कीर्णतिलगौरसर्षपंश्राद्धदेशमागत्याऽऽचम्याऽऽसनेप्राङ्मुखी उपविशेत् पाचिकान्तरपक्षे सिद्धमि
 तिपाचिकां पृच्छेत् । अपवित्रः पवित्रोवा सर्वावस्थांगतोपिवा ॥ यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्य
 न्तरः शुचिः ॥ पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति कुशत्रयजलेन श्राद्धीयद्रव्याणिसिञ्चेत् । ततः कुशत्रयतिलजला
 न्यादाय अद्यामुकगोत्रस्य पत्युरमुकशर्मणः सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धमहं करिष्ये इति संकल्पयेत् । ततः दे
 वताभ्य इति त्रिर्जपेत् । ततो दक्षिणाभिमुखी पातितवामजानुमोटकतिलजलान्यादाय अद्यामुकगोत्रपते
 ऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धेइदमासनंतेनमः इति पितृतीर्थेन मोटक रूपमासनमुत्सृजेत् । ततस्तृ
 ण्णीं भोजनपात्रे तिलान् प्रक्षिप्य अर्घ्यपात्रे पवित्रधारणं जलप्रक्षेपस्तिलगन्धपुष्पप्रक्षेपश्च । ततोऽर्घपा
 त्रं वामहस्ते कृत्वा पवित्रमुत्तराग्रं भोजनपात्रे धृत्वा तदुपरि उदकान्तरं दत्त्वा मोटकादीन्यादाय अद्यामु

कगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धे इदं ते हस्तार्घ्यं नम इत्यर्घ्यं पवित्रोपरि ददुत्सृजेत् । ततो
 ऽवशिष्टजलपवित्रसहितमर्घ्यपात्रमासनवामभागे पत्येस्थानमसीति न्युञ्जीकुर्यात् । ततो गन्धादिदान
 म् । मोटकतिलजलान्यादाय अद्यामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धे एतानि गन्धपु
 ष्पधूपदीपताम्बूलयज्ञोपवीतवासांसितेनमः । ततो जलेनासनसहितं भोजनपात्रं मण्डलेन वेष्टयेत् । श्रा
 द्धीयान्नाग्रभागं सव्यञ्जनं सतिलजलं पुटकादौ कृत्वा मोटकादीन्यादाय इदमन्नमेतद्भूस्वामिपितृभ्यो नम इ
 ति भूस्वामिनेऽन्नं दद्यात् । ततस्ताम्रपात्रस्थितमन्नं कराभ्यामादाय पतिं ध्यायन्तीं परिवेषयेत् । जलं घृतं
 व्यञ्जनपुटकान्तरस्थं तत्रोपनीय अन्ने मधु दत्त्वामधुमधुमध्विति च जपेत् । ततः उभाभ्यां व्यस्ताभ्यां ह
 स्ताभ्यां भोजनपात्रमालभ्यान्नममृततया चिन्तयेत् । ॐ कृष्णकव्यमिदं रक्षमदीयमिति पठित्वा दक्षि
 णहस्तमुत्तोल्य तदङ्गुष्ठमिदमन्नमिमा आपः इदमाज्यमित्यन्नजलघृतेषु निक्षिप्य इदं कविरिति पुनरन्ने ङ्गु
 ष्ठं निक्षिप्य अन्नोपरि तिलान्विकीर्य मोटकादीन्यादाय अद्यामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैको
 द्दिष्टश्राद्धे इदमन्नं सोपकरणं तेनमः इत्यन्नमुत्सृजेत् । ततो वामहस्तमप्युत्तोल्याऽन्नहीनमित्यादि पठि

त्वा भूमौतिलान्विकीर्यदर्भेषूपविश्य नीलकण्ठस्तुतिरुचिस्तवादीनिपठेत् । अशक्तौनमस्तुभ्यंविह
 पाक्षेतिश्लोकमपिपठेत् । ततउच्छिष्टसन्निधावास्तृतकुशत्रयांभूमिंप्रोक्ष्यसतिलजलप्रोक्षितंसव्यञ्जनघृत
 मन्नमादाय अग्निदग्धाश्चइतिपठित्वाकुशोपरिकुशादिनासहविकिरेत् । ततआचम्य हरिं स्मृत्वा दक्षि
 णामुखीपिण्डस्थानेप्रादेशमात्रं परिमायकरद्वयतर्जन्यङ्गुष्ठघृततन्मूलयादर्भपिञ्जल्यातदुल्लिख्यदर्भपि
 ञ्जलीमुत्तरतः क्षिपेत् । ततस्तत्रज्वलद्भारंभ्रामयित्वा दक्षिणस्यांदिशिक्षिपेत् । ततस्तत्रच्छिन्नमूल
 कुशत्रयमास्तीर्य प्राङ्मुखीदेवताभ्यइत्यादित्रिः पठेत् । ततो दक्षिणामुखी पुटकेतिलजलगन्धपुष्पाणि
 कृत्वापाणिनामोटकादीन्यादाय अद्यामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धपिण्डस्थाने
 ऽत्रावनेनिक्ष्वतेनमःइतिकुशोपरिअवनेजनंदद्यात् । ततस्तिलजलव्यञ्जनमधुघृतयुतान्नेनपिण्डंनिर्मा
 यमधुघृताभ्यामभिघार्य मोटकादीनिचादाय अद्यामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धे
 षपतेपिण्डः नमः इत्यवनेजनकुशोपरिवामान्वारब्धदक्षिणपाणिनापिण्डंदद्यात् । ततो द्विराचम्यहरिं
 स्मृत्वा उत्तराभिमुखीभूयश्वासंनियम्यपतिंध्यायन्तीदक्षिणामुखीभवेत् । ततोदत्तावशिष्टजलयुतमव
 नेजनपात्रमोटकादीनिचादाय अद्यामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धपिण्डेऽत्रप्रत्यवने

निक्ष्वतेनमः इतिप्रत्यवनेजनंदद्यात् । ततोनीवींविस्त्रस्याचम्यदक्षिणामुखीवामेनपाणिनासूत्रमादाय
 दक्षिणेनपिण्डोपरिधृत्वा अद्यामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धपिण्डेएतत्तेवासोनमः
 इतिमोटकादिनासूत्रमुत्सृजेत् । ततःपिण्डेगन्धादिदानम् । ततःशिवाआपःसन्त्वितिजलम् । सौमन
 स्थमस्त्वितिपुष्पम् । अक्षतंचारिष्टमस्त्वितितण्डुलान्भोजनपात्रेप्रक्षिप्यमोटकादीन्मादाय अद्यामुक
 गोत्रस्यपत्युरमुकशर्मणःसांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धे दत्तैतदन्नपानादिकमक्षय्यमुपतिष्ठतामित्यक्षय्योदकं
 दद्यात् । ततःपिण्डोपरि अघोरः पतिरस्तुइतिपूर्वाग्रांजलधारांदद्यात् । ततःप्राङ्मुखीकृताञ्जलिःगोत्रं
 नोवर्द्धतामित्यादिपठित्वा एताःसत्याआशिषःसन्त्वित्याशिषः प्रार्थयेत् । ततः पिण्डोपरि दक्षि
 णामुखीसपवित्रकुशत्रयंदक्षिणाग्रमास्तीर्य तदुपरिदक्षिणाग्रांजलधारांदद्यात् ॥ ततोन्म्रीभूयपिण्ड
 माग्रायोत्थापयेत् । पिण्डाधारकुशानुल्मुकंचवह्नौनिक्षिपेत् । ततोऽर्घ्यपात्रमुत्तानीकृत्यदक्षिणादा
 नम् । अद्यामुकगोत्रस्यपत्युरमुकशर्मणः कृतैतत्सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धप्रतिष्ठार्थं रक्तिकापरि
 मितंरजतंचन्द्रदैवत्यंयथानामगोत्रायब्राह्मणायदक्षिणांचदातुमहमुत्सृजे इतिदक्षिणांचदद्यात् । ततो

श्राद्ध-
॥८६॥

ऽभिरम्यतामिति विसर्जनम् । ततः प्राङ्मुखी देवताभ्यङ्गिति त्रिः पठेत् । ततो दक्षिणामुखी हस्ताभ्यां दीपं निर्वाप्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्याचम्य प्रमादात् कुर्वतामित्यादि पठित्वा श्राद्धसंपूर्णकामनया विष्णुं स्मरेत् । ततः श्राद्धीयवस्तु ब्राह्मणायार्पयेत् अम्भसि वा क्षिपेत् । तत इष्टैः सह भोजनम् । एवमेव शस्त्रहतादिनिमित्तकमाश्विनकृष्णचतुर्दश्यां तिथौ श्राद्धं कर्तव्यम् । सांवत्सरिकपदंतत्र न प्रयोक्तव्यम् ॥ तद्यथा-अद्य आश्विनकृष्णचतुर्दश्यां तिथौ अमुकगोत्रस्य पत्युरमुकशर्मण एको हि ष्ठश्राद्धमहं करिष्ये इति संकल्पः । अद्यामुकगोत्रपते ऽमुकशर्मन्नेको हि ष्ठश्राद्धे इदमासनं तेन मइत्येवमादिना ऽऽसनादिदानम् ॥ एवमेव शूद्रकर्तृकैको हि ष्ठश्राद्धप्रयोगः ॥ अथापात्रिकपार्वणश्राद्धप्रयोगः ॥ अपराह्णे स्नातः शुक्लद्रिवासाः शुचिराचम्य वस्त्रादिनावेष्टितं श्राद्धदेशमागच्छेत् । ततः प्राङ्मुख उपविश्य सिद्धान्नसंभवे सिद्धमिति पात्रिकां पृष्ट्वा ॐ अपवित्र इत्यादि पठित्वा ॐ पुण्डरीकाक्षः पुनर्त्विति कुशत्रयानीतजलैः श्राद्धवस्तूनि सिञ्चेत् । रक्षार्थं दीपं निधाय गौरसर्षपैरवकीर्य ॐ नमोनमस्ते गोविन्दपुराणपुरुषोत्तम ॥ इदं श्राद्धं हृषीकेशरक्षत्वं सर्वतो दिशः ॥ प्राच्यै नमः अवाच्यै नमः

वि०

॥८६॥

प्रतीच्यैनमः उदीच्यैनमः यवपुष्पैः भूम्यैनमः इतिभूमिंत्रिःसंपूज्य पादयोरधः कुशत्रयंदत्त्वा
 कुशत्रयतिलजलैः संकल्पंकुर्यात् । ॐ अद्यामुकमासीयामुकपक्षीयामुकतिथावमुकगोत्राणांपितृ
 पितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणाममुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुका
 मुकशर्मणामपात्रिकपार्वणश्राद्धमहंकरिष्ये । ततोगायत्रींत्रिर्जपित्वा ॐ देवताभ्यइत्यादित्रिर्ज
 पेत् । ततउत्तराभिमुखोदक्षिणोत्तरक्रमादासादितकुशत्रयात्मकासनयोःप्रथमंदक्षिणमासनंसयवमु
 त्सृजेत् । ॐ अद्यामुकगोत्राणांपितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणांपार्वणश्राद्धसंबन्धिनोवि
 श्वेदेवाइदमासनंवोनमः इतिकुशत्रययवजलैरुत्सृजेत् । एवम् ॐ अद्यामुकगोत्राणांमातामहप्रमाता
 महवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणांपार्वणश्राद्धसंबन्धिनोविश्वेदेवाइदमासनंवोनमइत्यपरमुत्सृजे
 त् । ततोऽपसव्यंकृत्वा पातितवामजानुर्दक्षिणाभिमुखो द्विगुणभुग्नकुशत्रयतिलजलान्यादायपूर्व
 पश्चिमासादितमोटकरूपाणिषडासनानितिलजलप्रोक्षितानि प्रत्येकं पित्रादिभ्यः पश्चिमतआर
 भ्यउत्सृजेत् । तत्रक्रमः । ॐ अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् पार्वणश्राद्धेइदमासनंतेस्वधा ।

एवं पितामहप्रपितामहयोः । ॐ अद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन् पार्वणश्राद्धेऽदमासनंतेस्वधा ।
 एवमेवप्रमातामहवृद्धप्रमातामहयोर्दद्यात् । ततः सव्यंकृत्वा ॐ विश्वान्देवानहमावाहयिष्येइत्यु
 क्त्वा ॐ विश्वेदेवासऽआगतशृणुतामऽइमर्ठं हवम् ॥ एदंबर्हिर्निषीदतेत्यादिनादेवानावाह्य
 ॐ यवोसियवयास्मद्वेषोयवयारातीरितियवान्विकीर्य्य ॐ विश्वेदेवाःशृणुतेत्यादिजपेत् । ॐ आ
 गच्छन्तुमहाभागाविश्वेदेवामहाबलाः ॥ ये यत्रयोजिताः श्राद्धेसावधानाभवन्तुते इतिश्लोकंच
 पठेत् । ततोऽपसव्यं कृत्वादक्षिणाभिमुखः ॐ पितृनहमावाहयिष्येइत्युक्त्वा ॐ उशन्तस्त्वा
 निधीमह्युशन्तः समिधीमहि ॥ उशन्नुशतऽआवाहपितृन्हविषेऽअत्तवेइत्यादिनापितृनावाह्य
 ॐ अपहताऽसुरारक्षाः सिवेदिषदः इत्यादिनापात्रेषुतिलान्विकीर्य्य ॐ आयन्तुनः पितरःसो
 म्यासोग्निष्वात्ताः पथिभिर्देवयानैः ॥ अस्मिन्यज्ञेस्वधयामदन्तोधिब्रुवन्तुतेवन्त्वस्स्मानि
 त्यादिपठेत् । ततःसव्यंकृत्वा देवार्घ्यपात्रद्वयेपवित्रेधृत्वा अपसव्येनपित्राद्यर्घ्यपात्रेषुप्रत्येकंपवि
 त्रंधृत्वासव्येनदेवार्घ्यपात्रद्वये ॐ शन्नोदेवीरभिष्टयऽआपोभवन्तुपीतये । शंयोरभिस्रवन्तुनः

इत्यादिनाजलंप्रक्षिप्य अपसव्येनपित्राद्यर्घ्यपात्रषट्केऽनेनैवमन्त्रेणजलं पितृतीर्थेननिक्षिपेत् । ततः
 सव्यं कृत्वा ॐ यवोसियवयास्मद्वेषोयवयारातीरितिदेवार्घ्यपात्रद्वयेप्रत्येकंयवान्प्रक्षिप्य अपसव्येन
 पित्राद्यर्घ्यपात्रेषुप्रत्येकम् ॐ तिलोसिसोमदैवत्योगोसवोदेवनिर्मितः ॥ प्रत्नवद्भिः प्रत्तःस्वधयापि
 तृल्लोकान्प्रीणीहिनःस्वाहा इतितिलान्प्रक्षिपेत् । ततः सव्येनदेवार्घ्यपात्रद्वयेतूष्णीमेवगन्धपुष्पेप्रक्षि
 प्य अपसव्येनपित्राद्यर्घ्यपात्रेषुप्रक्षिपेत् । ततःसव्यंकृत्वा एवंदेवार्घ्यपात्रंवामहस्तेकृत्वा तत्रस्थितं
 पवित्रंदेवभोजनपात्रेपूर्वाग्रंधृत्वा तदुपरिकिंचिदुदकान्तरंदत्त्वा ॐ यादिव्याआपःपयसासंबभूवुर्या
 ऽअन्तरिक्षऽउतपार्थिवीर्याः । हिरण्यवर्णायज्ञियास्तानऽआपःशिवाःश * स्योना सुहवा भवन्तु
 इतिपठित्वायवकुशजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्राणांपितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां
 पार्वणश्राद्धसंबन्धिनोविश्वेदेवाः इदं वोहस्तार्घ्यंनमःइत्यर्घ्यं दददुत्सृजेत् । एवमेवमातामहादिदेवे
 भ्योपिदद्यात् । ततोऽपसव्यंकृत्वा पित्रर्घ्यपात्रंवामहस्तेकृत्वा पितृभोजनपात्रेदक्षिणाग्रंपवित्रंधृ
 त्वा तदुपरिकिंचिदुदकान्तरंदत्त्वा ॐयादिव्याआपःपयसासंबभूवुर्याऽअन्तरिक्षऽउतपार्थिवीर्याः ॥ हि

रण्यवर्णायज्ञियास्तानआपःशिवाश २ स्योनासुहवाभवन्तु इतिपठित्वा मोटकतिलजलान्यादाय ॐ
 अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् पार्वणश्राद्धेइदंतेहस्तार्घ्यस्वधेति अर्घ्यदददुत्सृजेत्। एवमेवपितामहादिप
 श्रभ्योदद्यात्। ततःसव्यंकृत्वा पवित्रसहितमवशिष्टजलयुतंदेवार्घ्यपात्रद्वयंयथाक्रमंप्रत्येकंदेवासनदक्षिण
 पार्श्वे ॐविश्वेभ्योदेवेभ्यः स्थानमसीत्युक्त्वा उत्तानमेवधारयेत्। अपसव्यंकृत्वा किंचित्प्रपितामहार्घ्य
 पात्रस्थितपवित्रादीनिपितामहार्घ्यपात्रेकृत्वा तानिसर्वाणिपित्रर्घ्यपात्रेकृत्वा पित्रर्घ्यपात्रंपितामहार्घ्य
 पात्रोपरितदुभयंप्रपितामहार्घ्यपात्रोपरिधृत्वा पितृवामपार्श्वे ॐपितृभ्यः स्थानमसीतिमिलितान्येवन्यु
 ष्जीकुर्यात्। एवमेवमातामहार्घ्यपात्राणिमेलयित्वा मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्यःस्थानमसि
 इत्यर्घ्यपात्राणिन्युष्जीकुर्यात्। तथास्थापितानिचतानिपात्राणिदक्षिणादानपर्यन्तंनोद्धरेत्। नचालये
 त्। ततःसव्यंकृत्वा गन्धादिदत्त्वा यवकुशजलैःसंकल्पंकुर्यात्। ॐअद्यामुकगोत्राणांपितृपितामहप्रपिता
 महानाममुकामुकशर्मणांपार्वणश्राद्धसंबन्धिनोविश्वेदेवाः एतानिगन्धपुष्पधूपदीपताम्बूलयज्ञोपवीतवा
 सांसिवोनमइतियथासंभवमुत्सृजेत्। एवमेवमातामहादिदेवेभ्योपिदद्यात्। ततोऽपसव्यंकृत्वा गन्धा

दिदत्त्वा मोटकतिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् पार्वणश्राद्धे एतानि गन्धपुष्पधूपदीप
 ताम्बूलयज्ञोपवीतवासांसिते स्वधेति पित्रे गन्धादि दद्यात् । एवमेव पिता महादिपञ्चभ्योऽपि दद्यात् । ततो जले
 न भोजनपात्रसहितमासनं वेष्टयित्वा मण्डलानि कुर्यात् । ततः श्राद्धदेयान्नाग्रभागमानीय सघृतं तत्सव्येनै
 वा प्राङ्मुखः पुटकास्थितजले आहुतिद्वयं जुहुयात् ॥ ॐ अग्नयेकव्यवाहनाय स्वाहा । ॐ सोमाय पितृमते स्वाहा ।
 ततो जलघृतसहितं तिष्ठव्यञ्जनयुतमन्नमपसव्येन इदमन्नमेतद्भूस्वामिपितृभ्यो नम इति दद्यात् । ततो हुत
 शेषमन्नं किंचित्किंचित्सव्येन देवपात्रद्वये अपसव्येन पित्रादिपात्रेषु दत्त्वा पिण्डार्थं किंचिदवशेषयेत् । तत उ
 त्कृष्टमन्नं सिद्धमामं वा पुरुषाहारक्षमं प्रत्येकं परि विष्य यथा संभवमुपकरणं जलं घृतं च तत्रोपनीय सव्येन पि
 त्रादिषु मध्वन्नोपरि दत्त्वा प्रत्येकं ॐ मधुवांताऽऽकृताय ते मधुक्षरन्ति सिन्धवः ॥ माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥
 ॐ मधुनक्तमुतोषसो मधुमत्पार्थिवर्ठोरजः ॥ मधुद्यौरस्तुनः पिता ॥ ॐ मधुमान्नो व्वनस्पतिर्मधुमां
 ऽअस्तु सूर्यः ॥ माध्वीर्गावो भवन्तुनः ॥ ॐ मधुमधुमध्विति च जपेत् । ततः सव्येन उत्तानपाणिभ्यां देव
 पात्रं स्पृष्ट्वा ॐ पृथिवीते पात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखेऽमृतेऽमृतं जुहोमि स्वाहा ॥ ॐ इदं विष्णु

श्राद्ध- ॥८९॥
 विचक्रमेत्रेधानिदधेपदम् ॥ समूढमस्यपा ५ सुरे इति पठित्वा ॐ कृष्णहव्यमिदं रक्षमदीयमिति पठि-
 त्वा ॐ इदमन्नमित्यन्ने ॐ इमा आप इति जले ॐ इदमाज्यमिति घृते ॐ इदं हविरिति पुनरन्ने दक्षिण
 कराङ्गुष्ठमावेश्य ॐ यवोसियवयास्मद्वेषोयवयारातीरितियवानन्ने प्रक्षिप्य ॐ अद्यामुकगोत्राणां पितृपि-
 तामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवा एतद्वोन्नंसोपकरणं नमः इति कु-
 शत्रययवजलैरुत्सृजेत् । एवमेव पितामहादिदेवेभ्योऽपि दद्यात् । ततोऽपसव्यंकृत्वा दक्षिणामुखः पाति
 तवामजानुः पितृपात्रं न्युञ्जाभ्यां व्यस्ताभ्यां पाणिभ्यां स्पृष्ट्वा ॐ पृथिवीतेपात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्य
 मुखेऽमृतेऽमृतं जुहोमि स्वाहा । ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदम् ॥ समूढमस्यपा ५ सुरे इति
 पठित्वा ॐ कृष्णहव्यमिदं रक्षमदीयमिति पठित्वा ॐ इदमन्नमित्यन्ने ॐ इमा आप इति जले ॐ इद-
 माज्यमिति घृते ॐ इदं हविरिति पुनरन्ने दक्षिणकराङ्गुष्ठमावेश्य ॐ अपहताऽसुरारक्षा ५ सिवेदि-
 पद इत्यन्नोपरितिलान्विकीर्य मोटकतिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्राय पित्रे अमुकशर्मणे
 पार्वणश्राद्धे एतत्तेन्नंसोपकरणं स्वधेति पित्रेन्नमुत्सृजेत् । एवमेव पितामहादिभ्योऽपि दद्यात् । यद्येकपात्रं

भवतितदापृथिवीतेपात्रमितिमन्त्रः पुनर्नपठनीयः । ततः अन्नहीनंक्रियाहीनंविधिहीनंचयद्भवेत् ॥
 तत्सर्वमच्छिद्रमस्तुइतिजपेत् । ततोगायत्रींत्रिजपेत् । ततः कुशेषूपविश्य ॐ मधुव्वाताइतित्र्यृ
 चंजप्त्वा रक्षोघ्नीः ॐ कृणुष्वपाजइत्याद्याऋचः पठित्वा भूमितिलैरवकिरेत् । उदीरतामवरऽउ
 त्परासऽउन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः ॥ असुंय्यईयुरवृकाऽऋतज्ञास्तेनोवन्तुपितरोहवेषु इत्या
 दिपितृमन्त्रान् ॐ सहस्रशीर्षेत्यादिपुरुषसूक्तंचजपेत् । ॐ आशुः शिशान इत्यादिकमप्रतिरथम
 न्यानिचपवित्राणिजपेत् । पुराणेतिहासमन्त्रादीनिचजपेत् । ततउच्छिष्टसन्निधावास्तृतकुशत्रयां
 भूमिंप्रोक्ष्यसर्वप्रकारमन्नमुद्धृत्यसतिलमेकीकृत्य ॐ अग्निदग्धाश्चयेजीवायेप्यदग्धाःकुलेमम ॥ भूमौ
 दत्तेनतृप्यन्तुतृतायान्तुपरांगतिमितिकुशोपर्यन्नमुत्सृजेत् । ततः सव्यंकृत्वाचम्यहरिंस्मृत्वागायत्रीं
 मधुव्वाताइतिऋचंमधुमधुमध्वितिचजपेत् । ततोपसव्यंकृत्वापिण्डपातनार्थंनिर्मितहस्तमात्रचतुरं
 गुलोच्छ्रितदक्षिणप्लवपिण्डकाद्वयमध्यस्थानेसव्यहस्तधृतोपरिभागेन दक्षिणहस्तधृतमूलेनपवित्रेण
 ॐ अपहताऽसुरारक्षाः सिवेदिषदःइतिमन्त्रेणप्रादेशमात्रमुल्लिखेत् । पवित्रमैशान्यांदिशिक्षिपेत् ।

ततउभयत्र ॐ ये रूपाणि प्रतिमुञ्चमानाऽअसुराःसन्तःस्वधयाचरन्ति ॥ परापुरोनिपुरोयेभरन्त्य
 ग्निष्ठाँल्लोकान्प्रणुदात्यस्स्मादितिमन्त्रेणज्वलदंगारंप्रत्येकंभ्रामयेत् । अङ्गारंदक्षिणतोनिदध्यात् ।
 ततउपमूलसकृदाच्छिन्नदक्षिणाग्रकुशत्रयं रेखायामास्तृणुयात् । ततःसव्यंकृत्वा ॐ देवताभ्यइ
 तित्रिर्जपेत् । ततोऽपसव्यंकृत्वापुटकषट्केजलतिलगन्धपुष्पाणिकृत्वाएकंपात्रंवामहस्तेकृत्वामोटक
 तिलजलान्यादाय ॐ अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् पार्वणश्राद्धपिण्डस्थानेऽत्रावनेनिक्ष्वतेस्वधा
 इत्यास्तृतदर्भमूलेऽवनेजनंदद्यात् । एवंपितामहायापरपात्रमादायकुशमध्येतृतीयंपात्रमादायप्रपिता
 महायकुशाग्रेदद्यात् । एवमेवपरपिण्डकायामपियथाक्रमंकुशेष्ववनेजनादिदद्यात् । ततःसव्यञ्जनति
 लजलमध्ताज्यहुतशेषान्नेनषट्पिण्डान्निर्भ्माय मधुघृताभ्यामभिघार्य्यदद्यात् । प्रथमंमोटकतिलज
 लपिण्डमादाय ॐ अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् पार्वणश्राद्धेषतेपिण्डःस्वधाइतिप्रथमावनेजन
 स्थानेपिण्डंदद्यात् । एवंपितामहप्रापितामहयोः प्रत्येकंतत्तदवनेजनस्थानेपिण्डंदद्यात् । एवमेव
 परपिण्डानपिद्वितीयपिण्डकायां तत्तदवनेजनस्थाने मातामहादिभ्योदद्यात् । पिण्डदानंचसव्योप

‘बडासूचीपत्र’ अलग है]

कथ्य पुस्तकोंकी संक्षिप्तसूची—(कर्मकाण्डग्रन्थाः)

[मैंगलीजिये.

नाम.	की. द. आ.	नाम.	की. द. आ.
संस्कारभास्कर (यजुर्वेदी सब संस्कारोंकी		वास्तुशांति	०—९
विधि प्रयोग और मंत्र सहित)	२—१२	विनायकशांति	०—१॥
कर्मसिद्धान्तदीपिका (कर्मफल)	०—३	अष्टशांति ...	०—२
रुद्री भाषाटीका	०—८	मूलशांति	०—२
ग्रहशान्ति	०—८	आश्लेषाशांतिर्ज्येष्ठाशांतिश्च	०—१॥
चृहत्कर्मकाण्डसमुच्चय	०—७	जन्मदिनपूजापद्धति	०—२
श्राद्धप्रयोगावली	१—०	गोदानपद्धति	०—१॥
गयायात्रापद्धति (सबविधिवर्णितहै)	०—४	नवग्रहविधानपद्धति ...	०—४

हीरानन्द मोतीराम, आलूवालाकटरा—अमृतसर. खेमराज श्रीकृष्णदास, “श्रीवेङ्कटेश्वर” स्टीम प्रेस—मुंबई.

